

Giới thiệu Yêu Và Hận

Bạn đang đọc truyện Yêu Và Hận của tác giả Ngọc miêu, tác phẩm thuộc thể loại ngôn tình hiện đại nói về Lâm Tịnh kiếp trước đã làm điều gì sai mà kiếp này lại yêu 1 người đàn ông là kẻ thù của gia đình mình? Để hấn hại cô nhà tan cửa nát chỉ còn lại 2 bàn tay trắng. Bạn bẻ quay lưng với cô, cha mẹ lần lượt qua đời toàn bộ tài sản rơi vào tay hắn.

Cô phải làm gì bây giờ? Trả thù? Đúng vậy cô phải trả thù phải đòi lại những gì thuộc về cô!Phương Cảnh, có bao nhiêu con gái đẹp thì anh không yêu lại đi yêu con gái của kẻ làm gia đình anh rơi vào cảnh khốn khổ.

Đúng là ông trời trêu ngươi mà, nhưng làm sao anh có thể quên được mối thù này, cuối cùng anh vẫn quyết định trả thù! Truyện chỉ là anh không ngờ đùa với lửa đến cuối cùng lại bị bỏng. Truyện tình yêu là con dao hai lưỡi cô và anh cả 2 đều bị thương nặng nề.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Cuối Cùng Cũng Tìm Được

Hôm nay là 1 ngày đẹp trời không khí trong lành khiến tinh thần mọi người vô cùng thoải mái dễ chịu nhưng với nhân viên của Cường Thịnh thì việc hít thở cũng khó khăn hôm nay nhân viên của công ty làm việc vô cùng chăm chỉ nên năng suất công việc tăng khá cao, động lực gì khiến họ trở nên hăng say với công việc như vậy? Hôm nay là chủ tịch đại nhân của họ về nước làm sao mà họ có tâm trạng dễ hưởng thụ thời tiết đẹp thế này nữa cơ chứ? Toàn bộ nhân viên đều chăm chỉ làm việc để thể hiện tài năng của mình, họ muốn chứng tỏ rằng công ty đã không tuyển nhầm nhân viên.

"Lâm Tịnh, cậu có biết hôm nay ai đến công ty mình không? Là chủ tịch mới đó, nghe nói anh ấy rất đẹp trai nha..." Bùi Linh hào hứng nói. Cô vừa nói vừa hoa chân múa tay để tỏ rõ sự hưng phấn tốt độ, ánh mắt lấp lánh như sắp gặp được thần tượng ca nhạc vậy.

"Vậy sao? Chỉ là chủ tịch mới thôi mà, có phải ngôi sao Hàn Quốc đâu mà cậu khoa trương như vậy. Đúng là..." Lâm Tịnh đáp, mắt vẫn chăm chú vào tập tài liệu trong tay. Cô không cần biết chủ tịch mới là ai vào giờ phút này cô chỉ biết rằng nếu mình không làm xong tập tài liệu này trước 4 giờ thì cô sẽ bị trừ lương. Một tháng bán mạng làm việc mà cô chỉ kiếm được 5 triệu đồng, giám đốc lại dọa cô nếu không làm được thì sẽ trừ đi 20% tiền lương của cô như vậy tháng này cô sẽ sống kiểu gì đây?

"Cái gì? Cậu đừng nói là không biết anh ấy chứ? Anh ấy còn hơn nổi tiếng hơn cả Bi Rain nữa đó cậu đúng là một người mù thông tin. Nhưng không sao hôm nay bốn cô nương sẽ cho cậu mở mang đầu óc Mark là 1 trong những doanh nhân thành đạt lớn nhất nhì thế giới đó! Không chỉ tài giỏi mà còn siêu đẹp trai nha, lại còn lập nghiệp từ hai bàn tay trắng cho nên mọi người mới ngưỡng mộ anh ấy nhưng anh ấy rất lạnh lùng và tàn nhẫn nhưng những điều đó chỉ làm tăng thêm sự quyến rũ của anh ấy thôi. Cậu không nhìn thấy nhân viên nữ trong công ty hôm nay có điều gì khác sao?" Nói xong cô đưa mắt nhìn những nhân viên nữ trong phòng, ánh mắt lộ rõ vẻ khinh bỉ. Ăn mặc lộ liễu như vậy định câu dẫn ai chứ, chủ tịch mới sẽ không thèm để ý đến những cô gái ông ọo như vậy người, hừ!

Lâm Tịnh cũng nhìn theo, đúng là khác nha, mặt thì trắng phớn phơ quần áo thì hạn không thể ít vài hơn 1 chút, họ đi làm hay là đi câu dẫn đàn ông vậy? Họ có nhất thiết phải mặc đồ mỏng như vậy khi trời lạnh dưới 10 độ nha, nhìn lại mình, kín từ đầu đến chân, cô sắp lặn rồi đó mà cô cũng không thèm quan tâm vị tân chủ tịch mới kia là ai cô chỉ cần làm tốt công việc của mình là được rồi.

"Đến rồi! Đến rồi, mọi người ra xếp hàng chào đón tân chủ tịch nào nhớ là phải cẩn trọng nếu ai làm chủ tịch mất hứng thì người đó đi tự giác mà dọn đồ đi khỏi đây cho tôi. Còn đứng đực ra đó làm gì mau ra đại sảnh nghênh đón tân chủ tịch đi nào. Giám đốc lớn tiếng nói

Lâm Tịnh nghe vậy liền bỏ tài liệu xuống cùng mọi người ra đại sảnh công ty chào đón chủ tịch mới. Cô vừa đi vừa nghĩ "Không biết là thần thánh phương nào mà khoa chiêng đánh trống gomp vậy"

Cửa vừa mở ra toàn bộ nhân viên Cường Thịnh đều cúi đầu, đồng thanh nói "Hoan nghênh tân chủ tịch đến với Cường Thịnh"

"Mọi người không cần khách sáo, sau này mong mọi người giúp đỡ". Mark khiêm tốn nói với giám đốc và toàn thể nhân viên.

Các nhân viên ngẩng đầu. Oa, chủ tịch của họ siêu đẹp trai nha, không ngờ anh lại trẻ như vậy, đúng là 1 người đàn ông hoàng kim. Bùi Linh kéo tay áo Lâm Tịnh nói nhỏ "Thấy chưa, là 1 soái ca nha, mình đã nói rồi mà sau này đi làm chỉ cần nhìn anh ấy thôi thì mình sẽ không cảm thấy công việc của mình nhàm chán nữa"

Lâm Tịnh nghe vậy cũng tò mò ngẩng đầu nhìn, 1 giây sau cô có cảm giác sống lưng lạnh buốt như có từng con rắn đang găm cắn khắp người cô vậy những chuyện đáng sợ trong quá khứ như 1 thước phim chạy qua não cô làm hô hấp của cô trở nên khó khăn. Hấn... sao lại là chủ tịch mới của cô?

Mark nhìn toàn bộ nhân viên đứng trước mặt, ánh mắt anh dừng lại trên người cô, anh nở nụ cười nói: "Tên tiếng Việt của tôi là Phương Cảnh, Lâm Tịnh cái tên này chắc không xa lạ với em nhỉ? Có thể nhờ em giới thiệu với mọi người về tôi không?"

Toàn bộ nhân viên nghe vậy đều ngạc nhiên quay ra nhìn Lâm Tịnh. Còn cô sắc mặt nhợt nhạt, ánh mắt căm hận cô nhìn thẳng vào mắt anh nói "Phuong Cảnh, làm sao tôi có thể quên anh được, đến chết tôi cũng không thể quên anh"

Anh lạnh lùng bước đến gần cô ghé vào người cô nói "Thế thì tốt, nếu em quên tôi thì tôi sẽ rất buồn đó, nhưng không sao nếu em quên thì tôi sẽ làm cho em nhớ lại. Lâm Tịnh, cuối cùng cũng tìm được em không ngờ sau ba năm em lại xinh đẹp như vậy bây giờ chắc cũng đã không còn là cô bé hay khóc lóc như trước nữa rồi." Anh vừa xoa đầu cô vừa nói.

"Hay khóc lóc ư? Đó chỉ là Lâm Tịnh của ngày xưa mà thôi sau ba năm ít nhất tôi cũng học được cách giải quyết những vấn đề khó khăn. Thời gian đã thay đổi sao tôi có thể mãi là một người ngu ngốc như ngày xưa mù quáng tin rằng tình yêu là tất cả để đến cuối cùng phải chịu một vết thương mãi không lành, để cả đời này luôn cho rằng tình yêu là một quả đắng không bao giờ tôi dám nếm lại một lần nữa. Phuong Cảnh tình yêu của tôi với anh là một nỗi nhục lớn nhất trong đời này. Cô lạnh lùng nói.

"Nỗi nhục ư? Em thử nói lại lần nữa xem?". Anh tức giận nói

"Anh tưởng tôi không dám? Phuong Cảnh anh nghe cho rõ đây, tình yêu của tôi dành cho anh đã hết bây giờ tôi vô cùng hối hận vì ngày xưa lại yêu anh. Tôi yêu anh như vậy đổi lại anh cho tôi được những gì? Bố mẹ tôi lần lượt qua đời tài sản bị anh vợ vét, Phuong Cảnh đây là tình yêu của anh sao?". Cô căm hận nói .

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Trở Về Bên Cạnh Tôi

"Em đã nói đến vậy thì tôi cũng không còn cách nào khác, em đã hận tôi sâu đậm như vậy thì cho dù tôi có làm thế nào cũng không tha thứ cho tôi vì vậy tôi quyết định sẽ để em hận tôi thêm chút nữa vì có như vậy em mới không thể quên tôi." Lâm Tịnh nghe hắn nói trong đầu cô vang lên 1 hồi chuông cảnh báo, báo hiệu với cô rằng mình sắp gặp nguy hiểm cô nhìn hắn lúc lâu mới thốt lên lời: "Phuong Cảnh... Anh còn muốn gì nữa, anh định hại tôi thế thảm đến như thế nào mới hả dạ đây". Nói đến cuối cô bất giác cao giọng, nước mắt như nước vỡ òa thì nhau rơi xuống gương mặt xinh đẹp nhưng vô cùng tiều tụy.

"Lâm Tịnh em đừng có tỏ ra yếu đuối trước mặt tôi, cũng đừng cho rằng bố mẹ em trong sạch, nếu họ không làm gì sai thì tôi cũng không tìm họ trả thù? Lâm Tịnh em đừng mơ thoát khỏi tôi, dù chết em vẫn là người phụ nữ của tôi". Anh lạnh lùng tuyên bố, dứt lời anh quay lại nói với toàn thể nhân viên "Từ ngày hôm nay Lâm Tịnh sẽ nghỉ việc ở nhà chuyên tâm làm...tình nhân của tôi"

Lâm Tịnh sắc mặt trắng bệch, trong lòng cảm thấy thật phẫn nộ, hắn hại cô như vậy vẫn chưa đủ sao mà lại muốn cô phải làm tình nhân của hắn, muốn cô trở về bên cạnh hắn? Hắn lúc nào cũng cho là mình đúng cho dù bố mẹ cô làm sai nhưng dù gì họ cũng là bố mẹ cô đối với cô họ là những người vô cùng tuyệt vời. Hắn nói hắn phải trả thù cho bố mẹ hắn vậy bố mẹ cô ai sẽ trả thù cho họ? Vậy mà bây giờ hắn đứng trước mặt cô ngang nhiên tuyên bố cô phải làm tình nhân cho hắn, hắn bị điên sao? Cô sẽ không làm cho hắn "Dựa vào đâu tôi phải ở bên anh làm tình nhân, Phuong Cảnh anh đúng là khôn nạn". Cô tức giận mắng hắn.

"Khôn nạn? Sau 3 năm miệng lưỡi của em cũng khá lên rồi đó, nhưng tôi lại rất thích. Dù gì em vẫn phải trở về bên cạnh tôi." Nói xong anh bế cô lên vác qua vai bỏ đi để lại 1 câu "Giải tán" làm toàn thể nhân viên đứng sau bàn tán to nhỏ về Lâm Tịnh và vị tân chủ tịch này.

"Này, cậu nói xem quan hệ của họ là như thế nào?". Một nhân viên nói nhỏ.

"Mình cũng không biết nhưng chắc là quan hệ của họ không hề đơn giản." Nhân viên bên cạnh đáp.

"Cô thì biết cái gì mà ở đây nói linh tinh, các người rảnh lắm đúng không". Bùi Linh đứng bên cạnh nói.

"Cô thì có quyền gì nói tôi? À cô là bạn thân của Lâm Tịnh chứ gì bây giờ người ta đã là nhân tình của chủ tịch rồi cô còn nói hộ cô ta. Không biết bây giờ hai người họ đang làm gì có khi lại đang ở trên xe làm chuyện đó cũng nên?". Cô nhân viên cũng không chịu liền vênh mặt lên nói lại.

"Cô..." Bùi Linh đang định cãi lại thì giám đốc lớn tiếng quát.

"Mấy cô chê mình ít việc quá đúng không mà còn đứng đó cãi nhau? Mau về phòng làm việc đi." Giám đốc Lý cao giọng . Lúc này mấy nhân viên mới chịu giải tán về chỗ làm việc.

"Phuong Cảnh, anh là đồ vô liêm sỉ, đồ điên mau buông tôi ra..." Cô bị anh vác trên vai vừa khó chịu vừa xấu hổ không ngừng la hét, hai tay điên cuồng đâm vào lưng anh tỏ rõ sự bức tức khó chịu của mình.

Anh ấn cô vào xe còn mình thì ngồi vào ghế chính nói "La hét đủ chưa? Ah em đâm lưng cho anh rất thoải mái, cảm ơn". Anh vừa nói vừa nhún nhoe cười.

"Anh..." Cô bị vẻ mặt của anh làm cho tức điên, cuối cùng nguyền rủa nguyền rủa nói: "Trở về bên cạnh anh? Sớm muộn gì tôi cũng phải làm chi không

ngờ lại sớm đến vậy nhưng...trở về bên anh không phải làm tình nhân mà để..."

Cô nói nửa chừng thì ngắt lời, ghé sát vào tai anh gần giọng nói "Đề đòi lại những thứ vốn thuộc về nhà họ Lâm, những thứ vốn là của tôi! Phương Cảnh, lần này chúng ta đấu với nhau xem đến cuối cùng anh thắng hay tôi thắng, Phương Cảnh anh có dám đánh cược với tôi xem tôi và anh ai sẽ là người cười đến cuối cùng không?". Ánh mắt cô đầy vẻ thách thức nhìn anh.

Nụ cười trên mặt anh tắt ngấm khi nghe câu nói của cô nhưng lát sau anh lại nở nụ cười nói "Được thôi, Lâm Tịnh em ngày càng tiến bộ đấy, xem tôi làm sao thu phục con tiểu miêu là em đây".

Anh vận tay lái chiếc xe lao đi vun vút, cô buột miệng hỏi "Đi đâu?"

"Về nước, Trung Quốc không phải nơi em có thể ở lâu"

"Còn Cường Thịnh?" Cô lại hỏi

"Đề giám đốc Lý đảm nhiệm, tài sản của tôi đâu phải chỉ có mỗi công ty nhỏ nhoi này, còn bây giờ em phải ngoan ngoãn theo tôi về nước". Dứt lời anh đập mạnh chân ga chiếc xe như tên lửa chạy đến sân bay.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Trở Về

Trên máy bay Lâm Tịnh đang nhắm mắt ngủ còn Phương Cảnh đang ngồi duyệt văn kiện. Anh ngẩng đầu lên thấy cô ngủ thì gấp văn kiện lại gọi tiếp viên đến nói nhỏ "Lấy cho tôi cái chăn mỏng, cảm ơn". Một lát sau cô tiếp viên trở lại đưa chăn cho anh, anh dịu dàng đắp lên người cô ngẩng đầu thấy cô tiếp viên vẫn đứng đó nhìn mình anh lạnh lùng hỏi "Còn chuyện gì sao?". Cô tiếp viên cúi mặt xấu hổ đáp "Dạ không ạ". Nói xong cô ta vội vàng bỏ đi, cô chỉ muốn ngắm vị khách đẹp trai này thêm một lát thôi mà sao anh ta lại lạnh lùng như vậy chứ đúng là dọa chết người ta mà. Anh cúi xuống nhìn gương mặt xinh đẹp có phần nhọt nhọt của cô lẩm bẩm nói không biết là anh nói cho mình hay cho cô nghe nữa "Tôi cho em tự do ba năm không phải là không giữ được em mà là tôi muốn...quên em, nhưng tôi làm không được..." Hình như cô ngủ không ngon giấc đầu lông mày nhíu chặt miệng lẩm bẩm những điều mơ hồ anh cảm thấy tò mò liền ghé sát tai vào miệng cô, một giây sau ánh mắt anh hiện lên sự đau đớn tột cùng, cô nói "Phương Cảnh, tôi hận anh...". Anh đã gây ra tổn thương cho cô quá lớn để đến khi ngủ cô cũng mơ thấy anh để cô phải hận anh trong cả lúc ngủ. Cô có thể không hận sao? Nhưng anh lại không hề hối hận về những việc mình đã làm, chỉ là anh không ngờ lại gây ra cho cô vết thương lòng lớn như vậy? Cô bị tổn thương nặng nề như vậy thì anh cũng đâu có sung sướng gì. Mỗi lần nhìn thấy cô khóc lóc thì anh chỉ muốn ôm cô vào lòng thật chặt để an ủi nhưng anh phải cố tỏ ra lạnh lùng không quan tâm để tránh cho mình trở nên mềm lòng. Càng nghĩ anh càng hận bản thân mình trên đời này có biết bao người con gái nhưng anh lại yêu cô. Đúng là nghiệt duyên mà. Máy bay hạ cánh, Lâm Tịnh liền tỉnh giấc, mấy năm nay cô ngủ luôn như vậy không thể có được 1 giấc ngủ ngon, có lẽ do tâm lý luôn thấp thỏm lo sợ. Anh nắm tay cô xuống máy bay, cô muốn rút tay ra nhưng anh lại nắm chặt hơn nên cô cũng mặc. Cô nhớ lần đầu tiên gặp anh cũng ở sân bay vẫn nhớ ánh mắt ngượng ngùng của mình khi chạm mặt anh, cô nhớ tất cả những kỷ ức của 2 người nhưng càng nhớ bao nhiêu thì càng hận bấy nhiêu. Anh lên tiếng "Xe đến rồi, lên thôi". Lúc này cô mới thấy trước mặt hai người đậu một chiếc xe. Cô mở cửa ngồi vào anh thấy vậy liền lên xe ngồi cạnh cô. Chiếc xe nhanh chóng rời khỏi sân bay. "Đến nhà rồi". Anh nhẹ nhàng nói đánh thức cô khỏi những suy nghĩ miên man. "Tôi làm gì có nhà, chả lẽ anh đã quên tại sao tôi không có nhà để về". Cô mĩa mai nói. Bước qua cánh cổng vào trong sân cô thấy người "Ngôi nhà này...". Ngôi nhà này rất giống với ngôi nhà của cô ngày trước không phải nói là giống y như đúc. Hẳn làm như vậy là có ý gì. "Thích không? Anh đặc biệt thuê người thiết kế đấy." Anh mỉm cười nói. Nhìn vẻ ngạc nhiên của cô anh biết là cô sẽ thích. "Tôi có thể hiểu là anh đang bù đắp cho tôi không? Tôi nói cho anh biết những gì tôi đã mất cả đời anh cũng không bù đắp nổi" Nói xong cô đi thẳng vào trong nhà để mặc anh phía sau. Anh nhìn theo cô 1 cách bất lực anh cứ nghĩ rằng đón cô về thì mọi chuyện sẽ tốt đẹp như xưa nhưng hình như anh đã sai. Cô đã thay đổi rồi, là do anh hại cô sao? Vào trong nhà anh gọi toàn bộ người làm lại nói: "Từ ngày hôm nay Lâm Tịnh sẽ ở đây cùng tôi mọi người nhớ phải chăm sóc cô ấy chu đáo nếu tôi phát hiện ra các người làm việc không như vậy thì sẽ bị đuổi việc nhớ chưa?" "Dạ ông chủ". Mọi người đều đồng loạt cúi đầu đáp. "Ông chủ? Phương Cảnh anh xứng với hai từ này sao? Nếu để họ biết anh đã làm gì để có được hai tiếng "ông chủ" chắc họ sẽ càng tôn kính anh hơn đó." Cô đứng bên cạnh lạnh lùng lên tiếng. "Em..." Anh tức giận trừng mắt với cô, sao cô luôn làm anh tức giận vậy chứ nếu cứ như vậy hoài chắc anh sẽ bị bệnh tim mất. "Tôi nói sai sao?" Cô nhếch mép cười. "Em lên phòng với anh." Anh kéo cô lên gác để mặc đám người làm ngơ ngác đứng sau

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Thay Đổi

Anh buông tôi ra coi chừng làm bẩn tay tôi". Vào phòng cô liền không khách khí hất tay anh ra.

"Bẩn sao? Lâm Tịnh em tưởng em vẫn còn trong sáng như trước sao?". Anh cười nói, nụ cười của anh làm cô sồn tóc gáy.

"Anh...". Cô nghẹn lời.

"Lâm Tịnh em đừng cố tình chống đối tôi em nên biết rằng những người chống đối tôi đều có một kết cục vô cùng thê thảm". Anh dơ tay bóp cằm cô ánh mắt hiện lên sự khát máu khiến cô hoảng sợ trong giây lát.

"Thê thảm? Phương Cảnh tôi có nên cảm ơn anh đã ban cho tôi một cuộc sống "hoàn hảo" như bây giờ không?". Cô nghiêng răng nói ra hai chữ "hoàn hảo".

"Nếu năm xưa em ngoan ngoãn ở lại bên cạnh tôi thì em cũng đã không ra nông nổi thế này. Nơi ở đó của em hoàn toàn không phải cho người ở". Anh tức giận nói trong đầu nhớ đến ngôi nhà nhỏ bé của cô ở Trung Quốc. Anh hoàn toàn không hiểu nổi sao cô có thể ở căn nhà tồi tàn đó suốt ba năm?

"Ở lại bên cạnh anh? Với tư cách gì? Là tiểu thư của tập đoàn Lâm Đạt đã phá sản hay là nhân tình của anh?". Cô điên cuồng hét lên.

"Ít nhất tôi cũng không để em phải sống trong ngôi nhà nát đó". Anh tức giận quát nên.

"Phương Cảnh nếu anh tốt bụng như vậy thì gia đình tôi có đến nông nổi này không? Tôi có phải một mình bỏ trốn đến nơi đất khách quê người đó không? Nếu anh tốt như vậy thì tôi đã không trở nên như bây giờ?". Cô chỉ tay vào mặt anh thét lên giận dữ.

Trong quá khứ chưa bao giờ anh thấy cô giận dữ như vậy, ánh mắt cô chứa đầy sự hận thù. Ánh mắt này anh đã quá quen thuộc, năm xưa anh cũng có ánh mắt này nó chất đầy sự hận thù và vô cảm. Không! Anh không muốn cô giống anh lấy trả thù là mục đích để tồn tại.

"Nếu bây giờ anh trả lại tất cả cho em thì sao?". Anh nhẹ nhàng lên tiếng.

"Trả lại cho tôi? Anh có làm được không? Nếu anh làm bỏ mẹ tôi sống lại tôi sẽ tha thứ cho anh.". Cô khinh thường nói.

"Anh có thể trả lại cho em tất cả nhưng anh không thể làm bố mẹ em sống lại". Anh nhìn cô nói.

"Phương Cảnh, anh nên nhớ rằng trên đời này không có chữ "Nếu". Vì vậy anh đừng nói sẽ trả lại cho tôi. Còn anh muốn trả Lâm Đạt cho tôi thì xin lỗi tôi không cần. Anh tưởng tôi là con cóc sao? Năm xưa khi anh đoạt Lâm Đạt từ tay tôi anh đã thay toàn bộ nhân viên kể cả những vị cổ đông lâu năm. Nếu bây giờ tôi trở về tiếp quản cũng chỉ là con rối trên tay các người đến cuối cùng vẫn phải để anh ra tay xử lý mọi việc, đây không phải là quá lợi cho anh sao?". Cô hừ lạnh.

"Anh không có...". Anh lên tiếng giải thích.

Không chờ anh nói hết cô đã

cắt ngang: "Thôi, anh không cần nói nữa tôi mệt rồi muốn đi ngủ mời anh ra ngoài". Nói xong cô chỉ tay ra cửa làm động tác mời.

Vì không muốn tiếp tục cãi nhau với cô nên anh ra ngoài. Cô thấy anh đã đi liền đóng cửa phòng rồi đi tắm. Trong phòng tắm cô đứng trước chiếc gương ngắm nhìn mình, đây là cô sao? Mái tóc ngắn ngang vai ngày xưa giờ đã dài đến thắt lưng xoắn nhẹ ở phần đuôi. Đôi mắt to tròn lạnh lợi nay đã nhuốm đầy vẻ hận thù, còn nụ cười như ánh nắng mai lúc nào cũng thường trực trên gương mặt xinh đẹp nay đã thay vào bằng nụ cười đắng chát với gương mặt lạnh lùng. Cô đã không trở về được như ngày xưa nữa rồi.

Khi Phương Cảnh trở về phòng lần nữa thì Lâm Tịnh đang nằm trên giường đọc báo. Một tay chống cằm một tay lật báo, mái tóc dài vẫn còn hơi ẩm được hất ra đằng sau. Nhìn nghiêng anh như nhìn thấy cô của ngày xưa, mỗi khi anh đi làm về đều thấy cô nằm trên giường đọc báo riết thời gian. Nhìn thấy anh cô như chú chim nhỏ sà vào lòng anh nũng nịu: "Sao bây giờ anh mới về anh có biết em chờ anh rất lâu rồi không?"

Lúc đó anh liền dang tay ôm cô vào lòng cất giọng ấm áp: "Không phải đã nói với em là tắm xong phải sấy tóc sao?"

"Em đợi anh về sấy cho em?". Cô tỉnh nghịch nói.

"Được, anh sấy cho em". Nói xong anh với tay lấy máy sấy để trên mặt bàn bên cạnh giường. Anh nhẹ nhàng sấy tóc cho cô trong phòng im lặng chỉ còn âm thanh của chiếc máy sấy với gương mặt hạnh phúc của cô và anh.

"Có chuyện gì sao?". Cô lên tiếng kéo anh từ quá khứ về hiện tại.

"À, đến giờ cơm tối rồi". Anh vẫn chìm đắm trong quá khứ mãi mới trả lời.

"Tôi biết rồi". Cô đóng quyển báo lại cùng anh xuống lầu ăn tối.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Quá Khứ Không Ngủ Yên

Trên bàn cơm bày biện tất cả những món ăn mà cô thích nhất anh gấp miếng sườn xào chua ngọt vào bát cô và nói: "Em ăn đi, anh đặc biệt dọn đầu bếp làm đó".

Cô cầm đũa lên hất miếng sườn trong bát ra làm nó rơi xuống bàn ăn rồi lạnh lùng nói: "Tôi sợ bị anh độc chết".

"Em..." Anh tức giận nhìn cô

Cô đứng đung trước con giận của anh, một mực chuyên tâm ăn tối. Anh thấy vậy cũng hậm hực ăn nốt bữa cơm trong không khí ngượng ngùng.

"Tôi ăn no rồi". Cô đứng dậy đi lên gác.

"Em ăn ít như vậy làm sao mà no được?". Anh hỏi với theo.

Cô quay lại nói: "Nhìn thấy anh tôi làm sao có thể nuốt trôi được?". Nói xong cô đi thẳng lên gác bỏ lại anh một mình với nhà ăn trống trải.

Người làm thấy vậy đi lên hỏi: "Ông chủ, tôi dọn phần bát đũa của cô Lâm". Anh nhìn người làm rồi nói: "Dọn luôn của tôi đi". Nói xong anh cũng đi lên gác.

Lên phòng Lâm Tịnh đã ngủ say anh xoay người đi vào phòng tắm. Dòng nước lạnh chảy xuống người anh như muốn giúp anh trở nên tỉnh táo. Anh không ngừng nhắc nhở mình: "Là anh nợ cô, tất cả là do anh tự làm tự chịu".

Lâm Tịnh nằm mơ, cô mơ về quá khứ, mơ về năm cô 20 tuổi, mơ về tình yêu mà cô đã cho là tất cả cuộc sống của mình. Thời gian như quay lại 5 năm về trước, về cái ngày định mệnh của anh và cô. "Máy bay sắp hạ cánh các hành khách chú ý an toàn". Loa phát thanh thông báo máy bay sắp hạ cánh, ở sảnh sân bay Lâm Tịnh đứng ngồi không yên, cái miệng nhỏ nhắn lẩm bẩm: "Sao Luru Hà mãi chưa ra?".

Năm phút sau cô nhìn thấy một cô gái xinh đẹp bước ra. Trên người cô là chiếc váy bó sát màu đỏ, đeo kính râm tay cầm túi xách đang chậm rãi bước đi. Lâm Tịnh nhìn thấy liền vẫy tay hô to: "Luru Hà, mình ở đây, ở đây nè".

Luru Hà liền đi về phía cô, tháo kính râm xuống nhìn cô từ đầu đến chân. "Cậu nhìn gì vậy?". Lâm Tịnh tò mò hỏi.

"Lâm Tịnh cậu bao nhiêu tuổi rồi mà vẫn như thiếu nữ đang dạy thì vậy?". Luru Hà hỏi cô bằng giọng khinh thường.

"Cậu đúng là đáng ghét! Mình đợi cậu rất lâu mà không thêm cảm ơn lấy một câu lại còn chọc ghẹo mình nữa". Lâm Tịnh tức giận chu mỏ nói.

"Được rồi, được rồi mình biết cậu tốt với mình nhất mà". Luru Hà thấy cô giận liền dỗ dành cô.

"Thế còn nghe được". Cô hừ nhẹ. Nhìn Luru Hà tay không xuống máy bay Lâm Tịnh ngạc nhiên hỏi: "Cậu về nước mà không mang hành lý sao?". Luru Hà lắc đầu nói: "Hành lý đương nhiên là phải mang rồi chỉ là người cầm không phải mình."

Luru Hà quay lại nói: "Cánh, sao anh chậm chạp quá vậy? Mau qua đây chào hỏi Lâm Tịnh đi". Luru Hà khoác tay lên tay trái của người đàn ông nhẹ giọng giới thiệu: "Lâm Tịnh đây là Phương Cảnh bạn trai của mình". Luru Hà lại giới thiệu cô với Phương Cảnh: "Cánh, đây là Lâm Tịnh chị em tốt của em đó hai người làm quen đi".

Lâm Tịnh lúc này mới nhìn kĩ người đàn ông tên Phương Cảnh. Anh ta mặc áo sơ mi trắng cùng với quần tây màu đen, dáng người cao ráo tầm mét tám gương mặt điển trai khoẻ miệng nhếch lên một nụ cười như có như không làm biết bao người con gái bị hút hồn, bao gồm cả cô.

"Cô Lâm, chào cô". Anh cười gượng tay ý muốn bắt tay với cô.

Lúc này Lâm Tịnh đang mãi ngắm người đàn ông trước mặt nên không nhìn thấy bàn tay của anh. Mãi đến khi Luru Hà nhắc cô mới giật mình, thấy mình thất lễ cô xấu hổ đỏ bừng hai má: "Anh Phương, chào anh". Cô ngượng ngùng đưa tay ra bắt tay với anh.

Khi tay cô chạm vào bàn tay nóng rực của anh tim cô bất giác run lên. Anh nắm chặt tay cô, cô muốn rút tay ra nhưng anh lại nắm chặt hơn làm cô càng thêm ngại ngùng.

Phương Cảnh đưa mắt nhìn cô gái trước mặt, đôi mắt to tròn làn da trắng mịn cùng với đôi môi chúm chím như muốn mời gọi anh hôn lên. Cô có một gương mặt xinh đẹp pha những nét ngây thơ hồn nhiên của tuổi học trò. Khác hẳn với Luru Hà cô gái này có sự thanh thuần trong sáng chứ không gọi cảm quyến rũ.

"Anh Phương..." Cô nhẹ giọng gọi tên anh nhắc nhở.

"Tôi xin lỗi". Lúc này anh mới nhớ mình vẫn nắm tay cô, anh lưu luyến buông tay cô ra.

"Mình đi thôi". Luru Hà lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngượng ngập của ba người.

"Hai em ra xe trước đi anh xách hành lý đi sau". Phương Cảnh nói.

"Vậy bọn em ra xe trước". Lưu Hà nói xong liền cầm tay Lâm Tịnh đi về chiếc Mercedes đậu cách đó không xa. Hai người vừa đi vừa cười nói vui vẻ

"Câu thấy anh ấy được không?". Lưu Hà hỏi cô

"Cũng được". Cô đáp

"Anh ấy rất tài giỏi nha, cậu đừng có mà khinh thường anh ấy". Lưu Hà hùng hổ nói

"Vậy sao?". Cô hỏi lại

"Để mình nói cho cậu biết, Cảnh năm nay 23 tuổi nhưng đã đỗ tiến sĩ tại Mỹ. Anh ấy không muốn ở lại Mỹ mà quay về đây lập nghiệp, cậu không biết khi anh ấy từ chối lời mời của các giáo sư để về nước các vị giáo sư đó chỉ hận không thể trời anh ấy lại thôi". Lưu Hà tự hào nói.

"Mình biết rồi cậu không phải nói nữa, làm mình đau cả tai". Nói xong cô còn đưa tay ngoáy tai như chứng minh rằng mình đau thật. Khi Phương Cảnh vào xe thấy vẻ mặt đáng yêu của cô đã nhin không được bật cười. Anh ngồi ở ghế trên nhìn qua gương chiếu hậu ánh mắt anh không rời Lâm Tịnh dù chỉ là một giây.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bữa Tối Ngượng Ngùng

Trên xe hai cô gái nói chuyện rôm rả, mỗi người một câu làm không khí trong xe vô cùng náo nhiệt. Phương Cảnh ngồi trên nhìn hai cô gái nói cười vui vẻ cảm thấy vô cùng thú vị. "Cô Lưu, đến nhà rồi". Tài xế lễ phép nói. Phương Cảnh mở cửa xuống, đi ra đằng sau mở cửa cho Lâm Tịnh và Lưu Hà. Lâm Tịnh tinh nghịch nhảy xuống trước, do đi giày cao gót nên cô bước hụt, loạng choạng chực ngã. "A... Mẹ ơi cứu con với". Cô hét lên hai mắt nhắm chặt như đã sẵn sàng để hôn đất. Trời đất, từ lúc cha sinh mẹ đẻ đến giờ cô mới biết đất lại êm như vậy. Cô đưa tay túm chặt lấy "đất" trước mặt. "Cô Lâm, không sao rồi". Phương Cảnh tốt bụng lên tiếng nhắc nhở. Lúc này cô mới hé một mắt ra để quan sát tình hình, sau đó cô hét lên: "Sao... sao an lại ôm tôi?". Cô chỉ tay vào mặt anh run rẩy nói: "Tôi ôm cô?". Phương Cảnh buồn cười hỏi lại, sau đó anh đưa mắt nhìn móng vuốt của ai đó đang đặt trên cổ mình. Cô cũng đưa mắt nhìn theo, sau đó hai má cô đỏ bừng, cắn môi không biết nói gì. Cô vội buông tay mình đang ôm chặt cổ anh xuống, lắp bắp nói: "Tôi...tôi xin lỗi...". Giờ phút này cô chỉ muốn chui xuống cái hố nào đó cho đỡ mất mặt, nhưng hình như ông trời không thương cô đến cả một cái hố mẹ cũng keo kiệt không cho cô. "Vào nhà thôi, mình đói đến bụng dính vào lưng rồi". Lưu Hà lên tiếng giải vây cho cô. "Mình biết rồi". Cô lí nhí đáp. Trên bàn ăn bày đầy đủ các món đặc sắc mà Lưu đại tiểu thư thích nhất. Bố của Lưu Hà là Lưu Định ngồi ở ghế chính nghiêm nghị nói: "Hôm nay nha đầu nhà ta về nước, các con là bạn bè thân thiết của nó nhất định phải ăn uống thoải mái, không được khách sáo đó. Tiểu Tịnh hôm nay con là vất vả nhất, chú Định phải cảm ơn con rồi". Nói xong ông nhìn Lâm Tịnh trù mến cười. "Chú Định, chú khách sáo với con rồi. Lưu Hà là chị em tốt của con, con ra sân bay đón cậu ấy là đương nhiên. Chú Định à, ba con mời chú hôm nào rảnh rồi sang nhà con ăn cơm". Cô cười nói. "Ta nhất định sẽ sang". Lưu Định gật đầu nói. Mọi người ăn uống vui vẻ chỉ một mình Lâm Tịnh là không tham gia, cô cảm thấy hơi mệt nhưng vì ngại nên không nói ra, chỉ ngồi chốc bát com tỏ vẻ buồn chán. Phương Cảnh ngồi đối diện nhìn thấy cô đang ngồi một chỗ liền cầm ly rượu đi về phía cô ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh hỏi: "Không tham gia uống rượu với mọi người sao?". "Tôi cảm thấy hơi đau đầu, anh cứ mặc tôi, mau qua đó với Lưu Hà đi". Cô lắc đầu nói. "Vậy tôi mời em uống nước trái cây nhé?". Không đợi cô đồng ý anh đã gọi người làm lại và nói: "Cho cô Lâm đây một ly nước cam". Một lát sau người làm trở lại với ly nước cam trên tay, anh cầm lấy đưa cho cô rồi nhẹ nhàng nói: "Nước cam có nhiều vitamin uống vào vừa mát lại có tác dụng đẹp da". Cô đón lấy ly nước cam nhưng vì trượt tay nước cam đổ cả lên chiếc sơ mi trắng của anh, cô vội vàng lấy giấy lau cho anh: "Anh Phương, tôi xin lỗi...tôi không cố ý". Gương mặt cô khẩn trương như sắp khóc đến nơi. Thấy mắt cô đã rom rớm nước mắt trong lòng anh bỗng nhói đau. Anh đưa tay cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô dịu dàng nói: "Tôi không sao. Nhìn em kìa, tôi cũng đâu có ăn thịt em". Cô sụt sịt không nói, anh đưa tay nhẹ lau nước mắt đọng trên khoé mắt cô, mỉm cười nói: "Em đúng là đồ mọt ướn". "Cảnh, anh mau...". Lưu Hà quay lại gọi thì thấy tình cảnh mờ ám của hai người. Tay cô đang đặt trước ngực anh còn anh thì một tay lau nước mắt cho cô một tay nắm chặt lấy tay cô đang đặt trước ngực mình. Tất cả đều làm những người có mặt suy đoán lung tung. Lâm Tịnh thấy vậy vội đẩy anh ra, quay lại nói giải thích với Lưu Hà: "Lưu Hà, cậu đừng hiểu lầm, mình chỉ..." Lưu Hà ngắt lời cô nói: "Tịnh, mình thấy cậu mệt rồi, để mình kêu tài xế đưa cậu về". Lâm Tịnh không còn cách nào đành gật đầu. "Đề anh". Phương Cảnh đằng sau lên tiếng, giọng nói của anh trầm ấm nhưng kiên quyết làm người khác không thể từ chối. "Không cần làm phiền anh". Lâm Tịnh thấy tình hình căng thẳng liền nói. "Không sao, dù gì tôi cũng muốn ra ngoài hóng gió". Không cần đề ý đến mọi người, anh kéo lấy Lâm Tịnh đi thẳng ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hóng Gió

Phương Cảnh kéo Lâm Tịnh ra khỏi nhà Lưu Hà để mọi người đằng sau không quan tâm. Lâm Tịnh bị anh kéo ra ngoài, cô vừa đi vừa nói: "Anh buông tôi ra, mọi người sẽ hiểu lầm chúng ta mất".

Phuong Cảnh mở cửa xe ấn cô vào trong còn mình thì ngồi vào ghế lái, anh vừa thắt dây an toàn vừa nói: "Mặc kệ họ nghĩ gì chỉ cần chúng ta không làm những việc khiến mình phải thẹn với lòng là được". Anh quay sang nhìn cô cười nói: "Lâm Tịnh, bây giờ tôi đưa em đi hóng gió nhé". Không đợi cô trả lời anh đã đạp mạnh chân ga, chiếc xe lao đi vun vút trên đường.

Trên đường cao tốc, một chiếc xe mui trần màu đỏ đang chạy với vận tốc kinh người. Trong xe một người đàn ông đẹp trai với một cô gái xinh đẹp tạo nên một hình ảnh hoàn hảo, người đàn ông thì lạnh lùng, cương nghị còn cô gái xinh xắn đáng yêu với mái tóc đang tung bay trước gió. Tất cả những hình ảnh trên tạo nên một bức tranh hài hoà và sinh động.

Lâm Tịnh nhìn những cảnh vật lướt qua xe, quay sang hỏi anh: "Phuong Cảnh, anh yêu Luru Hà sao?"

"Sao em lại hỏi như vậy?". Anh ngạc nhiên trước câu hỏi của cô

"Không có gì. Tôi chỉ muốn nhắc anh nếu anh thật sự yêu Luru Hà thì hãy đối xử với cô ấy tốt một chút, còn không thì xin anh đừng làm cô ấy nghĩ rằng anh yêu cô ấy. Những hành động của anh hôm nay làm tôi có chút nghi ngờ về tình yêu của anh đối với Luru Hà". Lâm Tịnh nhìn thẳng vào anh nói

Phuong Cảnh cảm thấy cô gái trước mặt vô cùng thú vị, anh vừa lái xe vừa hỏi: "Nếu tôi nói rằng tôi có hứng thú với em thì sao?"

"Xin lỗi, tôi không phải loại người vô si đi cướp người yêu của bạn mình". Cô không do dự trả lời

"Nói thật, tôi với Luru Hà đến với nhau là do hai bên tự nguyện, tôi nghĩ nếu chia tay thì cũng là chia tay trong vui vẻ". Anh không để tâm đến câu nói của cô mà chỉ nói ra những suy nghĩ của mình. Ban đầu anh và Luru Hà đến với nhau vì cảm thấy cô là một người phụ nữ xinh đẹp, tài giỏi và quyến rũ. Nhưng hôm nay gặp Lâm Tịnh anh mới biết tình cảm mình dành cho Luru Hà không phải tình yêu.

"Tôi có thể nhìn ra cậu ấy rất yêu anh, mong anh đừng làm tổn thương cậu ấy". Lâm Tịnh nhẹ nhàng nói, cô thật sự hi vọng Luru Hà được hạnh phúc.

"Chuyện đó để sau nói bây giờ tôi đưa em đến một nơi, tôi chắc chắn em sẽ thích". Anh nói với cô.

Xe dừng lại trước con ngõ nhỏ, anh xuống xe mở cửa kéo cô ra nói: "Sắp đến nơi rồi". Anh dắt tay cô đi vào con ngõ hết rẽ trái rồi lại rẽ phải cuối cùng cũng đến nơi. Nơi hóng gió mà anh nói là một cây cầu nhỏ hai bên đặt hai hàng ghế song song nhau, bên cạnh hai hàng ghế là những ỗ khoá mà các cặp yêu nhau dùng để khoá tình yêu của họ lại. Cô nhìn mãi rồi quay lại hỏi anh: "Đây là nơi hóng gió lí tưởng mà anh nói sao?"

"Có gì không được sao? Tôi thấy ở đây rất tốt". Anh đi về phía hàng ghế ngồi xuống rồi chỉ vào chỗ trống bên cạnh ý bảo cô ngồi. Lâm Tịnh nhìn hàng ghế bảm đây bụi ải ngại hỏi anh: "Bẩn như vậy anh cũng ngồi được sao?"

"Em đúng là mắc bệnh tiểu thư, không sao đâu chỗ em tôi đã lau sạch rồi". Anh vẫy tay với cô nói. Lúc này Lâm Tịnh mới đi đến hàng ghế nhưng cứ đứng mãi không chịu ngồi, anh thấy sốt ruột liền vươn tay kéo cô ngồi xuống bên cạnh. Anh ngửa mặt lên trời nói với cô: "Tôi rất thích nơi này, khi đến đây tôi không phải nghĩ đến những chuyện đau lòng khác". Dù không hiểu chuyện đau lòng mà anh nói là chuyện gì nhưng cô vẫn nhẹ giọng an ủi anh: "Tôi không biết anh đã gặp phải chuyện gì nhưng tôi biết trên đời này có rất nhiều người nhiều việc cầu anh lo lắng. Vì vậy anh phải mạnh mẽ lên".

"Cảm ơn em". Anh nói lời cảm ơn xuất phát từ trong đáy lòng. Từ khi bố mẹ anh qua đời chưa từng có ai nói với anh rằng anh phải mạnh mẽ, hôm nay cô đã nhắc nhở anh. Phuong Cảnh quay sang nhìn cô, cô đang ngẩng mặt lên ngắm những ngôi sao trên nền trời đen, những cơn gió mùa hạ thổi qua làm mái tóc của cô bay phất phơ trong gió, một vài sợi tóc xoà trước mặt cô liền lấy tay vuốt tóc ra sau. Làn gió mát thổi qua tóc cô và cũng thổi vào trong tim anh một thứ tình cảm mới lạ. Thứ tình cảm ấy mang tên rung động.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Vị Hôn Phu Trở Về

Thời gian trôi đi thật nhanh bây giờ đã là 11 giờ đêm, dù không muốn nhưng anh vẫn phải nói: "Muộn rồi tôi đưa em về".

"Anh nói đúng. Tôi rất thích nơi đây". Cô đứng lên phui bụi bám trên quần áo từ tốn nói. Cô cảm thấy nơi này để hóng gió cũng không tồi.

Phuong Cảnh thấy cô cười trái tim anh như có dòng nước ấm chảy vào làm cả con người anh xao xuyến. Anh đi đến bên cô gạt những sợi tóc bị gió thổi bay ra sau ánh mắt anh dịu dàng hỏi cô: "Em có tin vào tình yêu sét đánh không?"

"..." Cô không biết trả lời thế nào nên chọn cách im lặng. Còn anh thấy cô không trả lời cũng không hỏi lại chỉ tiếp tục nói: "Chuyện này để hôm khác nói tiếp còn bây giờ tôi đưa em về". Chẳng mấy chốc đã đến nhà cô, anh đỗ xe trước cửa nói: "Đến nơi rồi". Mãi không thấy cô trả lời anh quay sang thì thấy cô đã ngủ từ lúc nào. Gương mặt xinh xắn của cô lúc ngủ của cô trông thật dễ thương, không nỡ đánh thức cô anh chỉ ngồi im bên cạnh ngắm cô ngủ. Cửa nhà họ Lâm mở ra một bà vú tằm 60 tuổi đi đến bên xe gõ nhẹ vào cửa kính, anh hạ kính xe xuống nhìn bà vú nói: "Tiểu thư nhà bà ngủ rồi đừng đánh thức cô ấy".

"Cậu là...". Bà vú ái ngại nhìn cậu hỏi, bà thật sự chưa thấy anh bao giờ.

"Bạn trai của cô ấy". Anh ngang nhiên trả lời

"Con gái tôi không quen cậu, nó đã có vị hôn phu mong cậu hiểu cho". Từ cửa bước ra một người đàn ông trung niên khoảng 50 tuổi đáng vẻ oai nghiêm cất giọng nói.

"Ông chủ..." Bà vú thấy Lâm Đạt đi ra cúi đầu chào. Ông liền quay giọng nói với bà: "Còn không gọi tiểu thư ra đây?". Bà thấy ông chủ đang nổi giận liền chạy về phía cửa xe nhẹ giọng gọi: "Tiểu thư... Tiểu thư mau tỉnh dậy.."

Lúc này cô mới mơ màng mở mắt ra hỏi: "Đến nhà rồi sao?"

"Con mau ra đây cho ta". Lâm Đạt to giọng quát lên.

Lâm Tịnh thấy bố đang đứng ngoài xe liền vội vàng chỉnh sửa quần áo xuống xe đi đến bên cạnh ông nói: "Bố..."

"Con cũng biết đường về cơ đấy? Con có biết hôm nay Dương Sâm vừa về nước đã vội đến đây tìm con không? Còn con... Đúng làm ta tức chết!". Ông hừ lạnh đi vào nhà, đi được một đoạn quay lại nói: "Còn không vào sao? Vú Trần đóng cửa". Lâm Tịnh liền theo ông vào nhưng đi được hai bước quay lại vẫy tay với Phương Cảnh

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Tỉnh Giác

Lâm Tịnh giật mình tỉnh giấc vì tiếng đóng cửa phòng, ba năm nay một giấc ngủ sâu là điều vô cùng xa xỉ đối với cô. Gần một năm trở lại đây cô phải phụ thuộc vào thuốc an thần mới có thể ngủ nếu không thì cô sẽ mất ngủ cả đêm. Cô đã từng đi gặp bác sĩ nhưng vị bác sĩ đó nói cô mắc tâm bệnh không thể dùng thuốc để chữa trị.

Hôm nay cô lại mơ về quãng thời gian kia mơ về tuổi trẻ ngu ngốc của mình. Thấy anh đi đến bên giường định nằm xuống cạnh cô thì cô bất ngờ hỏi: "Bao năm nay anh có vui không?". Không đợi anh trả lời cô nói tiếp: "Tôi vẫn luôn thắc mắc nếu năm xưa không có Lưu Hà làm cầu nối liệu tôi và anh có đi đến ngày hôm nay, nếu không có cậu ấy có khi tôi và anh bây giờ vẫn là những người xa lạ. Đúng không?".

"Cho dù em có nói gì đi nữa cũng không thể chối bỏ được những gì bố em đã gây ra cho nhà tôi. Em có phủ nhận đi nữa thì sự thật vẫn luôn là sự thật". Anh nhìn thẳng vào cô nói

"Tôi đã mơ. Mơ về lần đầu tôi và anh gặp nhau, mơ về nơi chúng ta hay đến hóng gió". Cô lạnh lùng nhìn anh nói

Anh thấy cô nhắc đến chuyện xưa thì im lặng, cô cũng không cần anh phải nói gì chỉ hỏi anh: "Anh có nhớ lần đầu anh đưa tôi về nhà bị bố bắt gặp không?"

"Nhớ! Hôm đó bố em rất tức giận nói với tôi rằng vị hôn phu của em đã về nước". Anh cũng như quay lại quá khứ hưng phấn nhắc về những kỉ niệm của anh và cô

Sau đó thì sao nhỉ? Hình như anh ngồi trong xe nhìn cô vào trong nhà rồi mới lái xe đi về khách sạn.

Hôm sau Lưu Hà đến tìm anh cô hỏi anh: "Anh làm vậy là có ý gì?"

"Ý gì là sao, anh không hiểu em đang nói gì". Anh hỏi lại Lưu Hà

"Anh đừng có mà chối anh tưởng em không nhìn ra anh có hứng thú với Lâm Tịnh sao?". Cô chất vấn anh

"Đúng thì sao? Lưu Hà nếu em đã nhìn ra thì tốt tôi đỡ phải nghĩ cách nói lời chia tay với em". Anh thừa nhận mình có ý với Lâm Tịnh, anh cũng muốn tại đây chấm dứt mọi quan hệ với cô

"Chia tay? Anh muốn chia tay?". Lưu Hà không tin hỏi lại

"Đúng, tôi muốn chia tay. Lưu Hà tôi muốn cùng em chia tay trong vui vẻ, sau này nếu có gì cần tôi giúp tôi sẽ sẵn lòng giúp em". Anh khẳng định muốn chia tay với cô

Lưu Hà hoàn toàn bất ngờ vì lời nói chia tay của anh, hôm nay cô đến tìm anh chỉ muốn hỏi rõ mọi chuyện chứ không muốn chia tay với anh. Vậy mà anh thẳng thừng nói lời chia tay với cô vì một người con gái mới quen chưa đầy 3 ngày mà điều mực cười là người con gái đó lại là bạn thân của cô.

"Được. Chia tay thì chia tay, Lưu Hà tôi cũng không phải loại người cứ mãi theo đuổi một người đàn ông không thuộc của mình". Nói xong cô cao ngạo rời đi. Lâm Tịnh thấy anh nói về chuyện cũ cũng ngồi yên lắng nghe, đến đây anh dừng lại nói với cô: "Anh đã kết thù với Lưu Hà từ đó, nhưng cũng không thể trách cô ấy tất cả đều là lỗi của anh là anh đã phụ cô ấy".

"Không chỉ mỗi anh kết thù với cậu ấy đến tận bây giờ cậu ấy vẫn không muốn gặp tôi". Cô không khách khí nói.

Nếu thời gian có thể quay trở lại cô tình nguyện sẽ không sa vào lưới tình của anh để đến cuối cùng chính mình lại có một kết cục thể thảm

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 10: Gặp Lại Bạn Cũ

Hôm sau là một ngày đẹp trời thích hợp cho việc đi dạo. Ăn sáng xong Lâm Tịnh thấy anh chuẩn bị đi làm cô ở đằng sau nói: "Hôm nay tôi muốn ra ngoài mua chút đồ". "Tôi sẽ bảo người đưa em đi". Anh vừa xỏ giày vừa nói "Tôi không cần vệ sĩ dù sao tôi cũng không có ý định bỏ trốn". Cô nhàn nhạt nói. Anh nhìn cô một lúc nói: "Vệ sĩ có thể không cần nhưng tài xế thì bắt buộc phải đi cùng em, nếu không thì hôm nay em cũng đừng nghĩ đến việc ra ngoài nữa". Anh cương quyết muốn tài xế đi cùng cô "Được" Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói. Anh hài lòng gật đầu tiến về chỗ cô, âu yếm vuốt tóc cô cười nhẹ: "Em nên nhớ những đứa trẻ ngoan sẽ luôn được người khác cưng chiều". Sao cô không nghe được hàm ý đằng sau câu nói của anh chứ? Lâm Tịnh ngẩng đầu nhìn anh, lúc này anh đang cười nhưng nụ cười của anh lại làm cô lạnh sống lưng. Cuối cùng cô cũng không thể chịu được bầu không khí mờ ám giữa hai người cất giọng hỏi anh: "Anh không đi làm sao?" "Có chứ, tôi đi ngay đây". Nói xong anh còn hôn nhẹ lên trán cô rồi mới chịu rời đi. Lâm Tịnh thấy anh đi rồi mới dám thở dài xoay người đi lên phòng ngủ. Cô chọn một bộ váy màu vàng nhạt mặc lên người trang điểm tỉ mỉ mới cầm túi xách đi xuống nhà. Tài xế là một người đàn ông trung tuổi, ông nhìn thấy cô đi ra liền vội vàng mở cửa xe. Sau khi thắt dây an toàn cô nói với tài xế: "Bác đưa cháu đến nghĩa địa ở đường A". Tài xế không dám chậm trễ lái xe đến nơi cô yêu cầu. Nghĩa địa vào những ngày thường thì vắng người thăm viếng, Lâm Tịnh nhanh chóng đi đến ngôi mộ của bố mẹ. Đứng trước mộ bố mẹ bao nhiêu kiên cường, mạnh mẽ mà cô cố gắng duy trì lâu nay như tan biến để lộ những gì yếu đuối nhất trong cô. Những giọt nước mắt thi nhau tuôn rơi, cô nghẹn ngào nói: "Bố, mẹ con gái bất hiếu bao năm nay không về thăm hai người". Nói xong cô quỳ xuống trước ngôi mộ cúi đầu khóc nức nở. Một lúc lâu sau cô mới ngừng khóc lấy từ trong túi xách ra chiếc khăn, cô đứng lên đi về phía bia mộ nhẹ nhàng lau đi những bụi bẩn trên mặt bia mộ. Cô vừa lau vừa nói: "Con biết hai người sẽ không giận con đúng không?" "Cô nói chuyện say sưa với ngôi mộ, nói về hồi nhỏ cô nghịch ngợm khiến bố không ít lần tức giận nhưng lại không nổi đánh cô. Cô nói về những lúc bú sữa bình làm trái lời mẹ, nói mãi cuối cùng cô lại khóc: "Bố mẹ, nếu thời gian có thể quay trở lại con nguyện sẽ không yêu anh ta. Hai người yên tâm con sẽ đòi lại những gì vốn thuộc về gia đình mình". Nói đến đây cô không còn khóc nữa ánh mắt cô rét lạnh chát chúa đầy hận thù. Cô đứng lên nhìn ngôi mộ lần nữa: "Con đi đây hôm khác sẽ lại đến thăm hai người". Ra khỏi nghĩa địa đã là buổi chiều cô bảo tài xế đưa mình đến trung tâm thương mại để mua đồ. Cô xuống xe nói: "Ông không cần phải theo tôi". Nói xong cô đóng cửa xe đi vào trung tâm thương mại. Đứng trước cửa hàng quần áo Lâm Tịnh đi vào xem mấy bộ váy tìm mãi mới thấy một chiếc ưng ý đang định cầm lên xem thì đã có người nhanh tay hơn cầm trước. Cô ngẩng đầu lên muốn nhìn xem là ai nhưng khi cô nhìn thấy người dành chiếc váy của mình thì sửng sốt. "Đã lâu không gặp, dạo này cậu sống tốt chứ". Lưu Hà lên tiếng hỏi cô. Lâm Tịnh ngẩn người nhìn Lưu Hà lúc lâu mới ngượng ngùng nói: "Lâu rồi không gặp cậu". Lưu Hà để chiếc váy về chỗ cũ nhìn cô nói: "Có tiện sang bên kia uống ly cafe với mình không?" Lâm Tịnh không có lý do từ chối nên đành gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Hàn Huyền

Trong cửa hàng cafe bầu không khí vô cùng yên tĩnh hoàn toàn trái ngược với bên ngoài ồn ào náo nhiệt. Cửa hàng trang trí đơn giản nhưng không quá đơn điệu, những bức tranh phong cảnh treo trên tường, những chậu hoa xinh xắn đặt trên mỗi bàn cách sắp xếp đồ đạc ngăn nắp làm khách tới cửa hàng có tâm trạng thoải mái.

Nhưng Lâm Tịnh thì lại cảm thấy lúng túng không biết làm gì và nói gì. Khi phục vụ tiến tới hỏi hai người uống gì Lưu Hà không hỏi ý cô mà tự gọi hai cốc cafe sữa, khi người phục vụ rời đi Lưu Hà nhìn cô rồi lên tiếng: "Tịnh, cậu gây đi rồi".

Lâm Tịnh thấy bất ngờ trước câu nói của cô nhưng trong lòng thì vô cùng cảm động. Lưu Hà đang quan tâm cô sao? Mặc dù Lưu Hà không biểu lộ ra ngoài nhưng qua lời nói của cô ấy Lâm Tịnh biết Lưu Hà không còn giận cô. Sống mũi chột cay xè Lâm Tịnh cúi đầu hai tay nắm chặt váy, lúc lâu sau cô mới ngẩng đầu nói nhỏ: "Lưu Hà, mình nợ cậu một lời xin lỗi". Lúc này phục vụ bưng cafe lên mời hai người dùng rồi lại lặng lẽ lui xuống. Lưu Hà thấy phục vụ rời đi mới nhàn nhạt đáp: "Mình từng hận cậu, oán cậu nhưng khi nhìn thấy cậu có đơn lẻ lo đi vào trung tâm thương mại thì mình lại không nổi. Mình quen biết cậu bao năm nay chả lẽ lại không biết được cậu đang vui hay buồn sao?"

Khi cô đi vào trung tâm mua đồ thì bất gặp một bóng hình nhỏ bé đang vô thức bước về phía trước nhìn kỹ hoá ra là Lâm Tịnh. Cô ấy khác xưa quá nhiều làm cô không thể nhận ra được nữa. Một người hoạt bát vui vẻ năm xưa nay như một cái xác không hồn đang lặng lẽ bước đi. Lưu Hà nhìn từ sau thì cảm thấy Lâm Tịnh rất đáng thương.

Lâm Tịnh khuấy nhẹ ly cà phê làm cho không khí cũng vàng vắt mùi thơm nhẹ nhàng này. Cô nhìn ly cà phê nói với Lưu Hà cũng như nói với chính bản thân mình: "Lưu Hà mình hối hận rồi. Hối hận vì đã yêu anh ta hối hận vì một người như anh ta mà mình quay lưng lại với cậu, hối hận vì anh ta mà mình trở thành một con người... vô cảm"

Lưu Hà không ngờ Lâm Tịnh lại nói như vậy cô nhìn Lâm Tịnh rất lâu nhưng không thể nắm bắt được gì qua gương mặt dửng dưng của cô ấy. Vô cảm? Hai từ này khiến Lưu Hà lạnh sống lưng mãi sau cô mới thốt lên: "Lâm Tịnh, cậu đã thay đổi".

"Cậu cảm thấy sau bao nhiêu chuyện xảy ra mình còn có thể tươi cười như ngày xưa sao?" Lâm Tịnh nhìn cô mĩa mai nói

Hai người ngồi nói chuyện rất lâu, nói về những gì họ đã trải qua cùng nhau nhưng cả hai đều không nhắc đến Phương Cảnh. Trời sẩm tối Lưu Hà nói: "Muộn rồi mình còn có việc nên về trước, đây là số điện thoại của mình có chuyện khó khăn gì thì cứ tìm mình". Lưu Hà đưa cho cô một tấm danh thiếp rồi vội vã rời đi.

Lâm Tịnh cất tấm danh thiếp vào túi xách, gọi phục vụ tính tiền rồi đứng lên ra về. Ngồi vào xe chỉ lạnh nhạt nói với tài xế: "Chú đưa cháu về nhà họ Phương".

Cô nói là nhà họ Phương chứ không phải là "nhà mình". Tài xế vâng dạ rồi chậm rãi lái xe rời đi

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Anh Nghĩ Anh Là Ai?

Về đến biệt thự cũng đã 7 giờ tối, Lâm Tịnh mở cửa cầm túi xách bước xuống. Làn gió dịu êm làm tóc cô tung bay Lâm Tịnh hất tóc ra sau rồi chậm rãi đi vào nhà. Đi qua vườn hoa hướng dương cô đứng lại trong đầu vang lên giọng nói ngọt ngào của người con gái: "Em thích hoa hướng dương, nó luôn chung thủy hướng về mặt trời. Cảnh, anh có cảm thấy hoa hướng dương có phải rất đẹp không?" Phương Cảnh âu yếm nhìn cô cất giọng trầm thấp: "Vậy anh sẽ là mặt trời còn em sẽ là hoa hướng dương. Đời này kiếp này em sẽ mãi hướng về anh còn anh cũng sẽ dùng cả đời này chiếu ánh sáng cho em. Được không?" "Cô vẫn luôn hướng về anh nhưng anh có còn tình nguyện chiếu ánh sáng cho cô không? Hay là anh đã cướp đi nguồn sáng duy nhất để cô tồn tại?" "Về rồi sao không vào nhà?" Giọng nói của anh vẫn trầm thấp như xưa nhưng đã mất đi sự ấm áp làm Lâm Tịnh run sợ. Cố gắng làm mình bình tĩnh cô hít sâu rồi thở hắt ra rồi quay lại nói: "Hoa này... là sao? Anh muốn ôn lại kỷ niệm xưa với tôi à?" "Không phải em nói thích hoa hướng dương sao?" Anh nhìn vườn hoa nói "Xin lỗi tôi ghét hoa hướng dương ghét những thứ gì liên quan đến anh vì thấy chúng lại gợi nhắc tôi về cái quá khứ dơ bẩn kia." Cô nhìn vào mắt anh gần từng chữ "Em..." Anh nghẹn lời "Anh nghĩ anh là ai? Hoàng tử bước ra trong truyện cổ tích à? Nhưng xin nhắc anh tôi không phải cô bé lọ lem, tôi cũng sẽ không cảm động vì những gì anh đang làm. Đúng là rác rưởi!" Cô nói xong quay lưng đi vào nhà "Cô Lâm, mời cô dùng cơm". Người làm thấy cô về liền tiến lên chào. "Không ăn." Cô nói ta hai từ rồi bước lên lầu. Phương Cảnh lúc này bước vào cũng tức giận quát lên: "Đẹp đi". Anh đi về tủ rượu lấy một chai Chivas 18 mở nắp, không cần ly anh ngửa cổ uống, được nửa chai thì anh cầm chai rượu ném thẳng xuống đất để vơi đi cơn giận. Nhìn những mảnh vỡ dưới chân hai mắt anh đỏ ngầu miệng lầm bầm nói: "Lâm Tịnh, em ngày càng giỏi rồi. Tôi cho em tất cả nhưng không phải để em chống đối tôi"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 13: Nghe Nói Em Lại Trở Về Bên Anh Ta

Lâm Tịnh ở trong phòng nghe thấy tiếng đồ vỡ cũng chẳng thèm quan tâm cô lấy laptop ra vào mạng xem tin tức. Cô lướt qua những tin lá cải bỗng nhìn vào dòng chữ in đậm phía dưới: "Tập đoàn Dương Thị đầu thầu thành công mỏ than đá ở Nam Phi" Hai mắt Lâm Tịnh nhìn chăm chăm vào dòng chữ không chớp mắt. Dương Sâm đã đầu thầu thành công? Cô mãi nghĩ mà không hay biết Phương Cảnh đã đứng sau mình từ bao giờ. "Thấy người tình cũ thành công phát đạt như vậy, em đang hối hận sao?". Anh lạnh lùng lên tiếng Lâm Tịnh giật mình vì anh bất chợt lên tiếng, cô vuốt ngực nhìn anh: "Anh không nói thì tôi cũng đang vô cùng hối hận đây" "Em... Em đừng có quá đáng. Tôi nói cho em biết, tôi có thể cho em tất cả nhưng cũng có thể khiến em... sống không bằng chết". Anh nắm chặt lấy cổ tay cô gần từng tiếng Con đau ở cổ tay lan rộng khắp người cô nhủ mảy mảy hết lên: "Anh đúng là đồ khốn nạn. Cho tôi tất cả ư? Những gì anh có hiện nay vốn dĩ là của nhà họ Lâm chúng tôi, anh dựa vào đâu mà nói là của anh. Anh không thấy buồn nôn nhưng tôi thì sắp trào ra đến nơi rồi" "Khốn nạn? Người khốn nạn chính là ông bố vĩ đại của em đó. Nếu ông ta không hại gia đình tôi thân bại danh liệt thì làm sao ông ta có được vị trí cao như vậy?" Anh cũng cầm hận hét lên hai mắt anh như đã thú làm cô hoảng sợ "Bố tôi đã chết rồi sao anh vẫn có thể mắng chửi ông ấy? Ai cho anh cái quyền đó? Anh thì cũng đâu có trong sạch gì? Đề tiện". Không biết lấy đâu ra sức mạnh cô vùng lên tát một cái vào mặt anh Cô cũng không thể tưởng tượng được sao mình lại có sức khỏe như vậy. Nhìn sang Phương Cảnh, anh đang không thể tin cô lại dám đánh mình. Một giây sau anh cũng tức giận dơ tay lên: "Em dám..." Lâm Tịnh nhắm chặt mắt chờ đợi bàn tay anh giáng xuống, mãi không thấy động tĩnh gì cô mới mở mắt ra. Tay anh dừng giữa không trung cố gắng giữ bình tĩnh để không làm cô bị thương. Anh bực bội nắm chặt tay lại rồi xoay người bỏ đi chỉ để lại tiếng sập cửa. Sáng hôm sau... Lâm Tịnh đang mơ màng thì điện thoại kêu làm cô bực bội tình giặc. Cô vội lấy điện thoại không cần nhìn tên mà nghe

luôn: "Alo?" "Đầu dây bên kia im lặng không trả lời, Lâm Tịnh thấy vậy hỏi lại: "Alo? Ai đấy ạ?" Vẫn không trả lời, Lâm Tịnh bực nội định cúp máy thì bên kia gọi tên cô: "Lâm Tịnh..." "Dương Sâm? Là anh đúng không Dương Sâm?". Lâm Tịnh vội vàng hỏi: "Là anh. Anh muốn..." Dương Sâm dừng lại một lúc rồi nói tiếp: "Lâm Tịnh, chiều nay em rảnh không? Anh muốn gặp em." "Chiều nay em rảnh" Cô đáp nhanh như sợ anh đổi ý "Vậy chiều nay 3 giờ ở quán cafe cũ nhé". Anh hẹn "Vâng". Lâm Tịnh cúp máy mà vẫn thần thờ Trong quán cafe yên tĩnh lạ thường, Lâm Tịnh nhìn người đàn ông đối diện mãi mới tìm được câu hỏi: "Anh...sống ổn chứ?" Ba năm không gặp anh đã trưởng thành hơn rất nhiều cũng ra dáng một thương nhân hơn. Khác hẳn với hình ảnh 5 năm trước khi anh về nước tìm cô. Cô còn nhớ hôm đó được Phương Cảnh đưa đi hóng gió về nhà thì thấy anh đang ngồi trên sofa nhà cô nói chuyện với mẹ. Nhìn thấy cô hai mắt anh sáng lên, anh chạy đến chỗ cô tội nghiệp nói: "Nha đầu, sao em lại bỏ anh mà đi chơi một mình thế?" Lúc đó Lâm Tịnh vừa bị bố mắng vẫn còn giận dỗi đã đẩy anh ra: "Anh không có nhà à, sao em thấy anh còn rảnh mọi góc ngách của nhà em hơn cả em thế?" Anh còn cười hi hi nói: "Có vấn đề sao? Nhà em thì cũng là nhà anh thôi đúng không bác trai?". Anh lại còn dám tìm đồng minh cho mình Bỏ cô thấy anh hỏi thì gật đầu liên tục nói: "Đúng đấy, đúng đấy" "Anh sống rất tốt nhưng hình như em thì không". Giọng nói của anh kéo cô trở về thực tại Câu nói của anh đã hoàn toàn vạch trần nội tâm của cô, Lâm Tịnh cúi đầu nhìn ly cafe không trả lời. Dương Sâm cầm ly cafe lên uống rồi lại đặt xuống, anh nhìn thẳng vào cô hỏi: "Nghe nói em lại trở về bên cạnh anh ta?"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Em Có Hạnh Phúc Không?

Lâm Tịnh không ngờ anh lại hỏi thẳng như vậy ngập ngừng một lúc cô nói: "Sao anh biết? Em ở bên anh ta là bắt đắc dĩ" "Nếu bây giờ anh giúp em rời khỏi anh ta thì sao?" Lâm Tịnh hoàn toàn bất ngờ trước đề nghị của anh, cô cup mắt xuống nói: "Anh không cần phải như vậy, anh biết rõ rằng chúng ta không thể như xưa" "Anh không quan tâm, em biết những gì anh muốn mà". Anh cố chấp nói "Dương Sâm, anh nên cưới một người phụ nữ có thể sinh con cho anh". Cô ngắt lời anh, khi nói ra câu này lòng cô đau như dao cắt "Tịnh, anh yêu là con người em. Anh sẽ không để tâm đến điều này". Dương Sâm cầm tay cô nói "Anh không để tâm nhưng em thì có". Cô rút tay ra, có thể 1,2 năm anh sẽ không để ý nhưng ai sẽ chắc chắn rằng anh cả đời sẽ không để ý. Cô cầm túi đứng lên nói: "Muộn rồi em về đây". Anh gọi với theo hỏi cô: "Em có hạnh phúc không?" "Đời này em đã định là sẽ không có hạnh phúc vì vậy anh nhất định phải sống tốt phải hạnh phúc cho phần của em nữa". Cô mỉm cười rồi đi Năm xưa cô đã từ bỏ một người tốt là anh để chọn con người vô nhân tính kia. Bây giờ cô vô cùng hối hận, hối hận vì mình có mắt như mù yêu phải người đàn ông khôn nạn kia. Cô còn nhớ như in những gì hắn đã cắt công làm để theo đuổi cô, hoá ra tất cả là âm mưu đã được sắp đặt trước. Sau hôm Phương Cảnh đưa cô về kể từ ngày đầu gặp mặt đó, anh ta như có 72 phép thuật của Tôn Ngộ Không vậy, những nơi cô đến và những người cô gặp anh ta đều biết Hôm sau khi cô tan trường đã thấy anh ở cổng chờ, thấy cô ra anh liền đi lên nói: "Lên xe đi" "Sao anh biết tôi học trường này". Cô tò mò hỏi. Anh làm vẻ thần bí nói: "Bí mật. Em mau lên xe đi mọi người đang nhìn kia". Anh tốt bụng nhắc cô Lâm Tịnh thấy mọi người đều nhìn hai người thì thâm to nhỏ liền hiểu ra. Cũng không thể trách bọn họ, tự nhiên lại xuất hiện một người đàn ông đẹp trai đi một chiếc Lexus đắt tiền ở cổng trường thì ai cũng phải tò mò. Không muốn làm tâm điểm chú ý của mọi người cô buộc phải mở cửa ngồi vào ghế lái phụ. Phương Cảnh thấy vậy liếc vui vẻ ngồi vào ghế lái, thắt dây an toàn rồi khởi động xe để lại đằng sau bao sự tò mò của mọi người

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Tôi Muốn Theo Đuổi Em

Lâm Tịnh ngồi trên xe nhìn anh tò mò hỏi: "Anh tìm tôi làm gì? Tôi và anh chắc cũng không thân thiết đến mức 1 ngày không gặp tựa 3 thu chứ nhỉ"

Phương Cảnh nghe cô mỉa mai chỉ lắc đầu cười: "Không thân rồi cũng sẽ thân thôi"

Cô không hiểu anh đang nói gì liền nói sang vấn đề khác: "Anh đưa tôi đi đâu?"

"Tiết trời nóng bức này thì ta nên tìm một nơi mát mẻ và thưởng thức những ly kem mát lạnh. Đúng không?". Anh hào hứng nói, nụ cười trên môi đậm hơn khi thấy mắt cô sáng lên sau câu nói của anh.

Hôm nay đúng là nóng đến chết người, cô ngồi học mà như sắp bốc hỏa đến nơi. Nghĩ một hồi cô gật đầu như bấm tới: "Đi ăn kem nhưng tiền là do anh trả"

Phương Cảnh dờ khóc dờ cười nói: "Em là đại tiểu thư của tập đoàn nổi tiếng nhất nhì nước mà lại bắt một sinh viên vừa tốt nghiệp đại học như anh trả tiền?"

Cô phồng má lên cãi: "Anh mà nghèo sao? 23 tuổi đã có bằng tiến sĩ lại còn đi một chiếc xe đắt tiền, nói anh nghèo có ma nó tin!"

Phương Cảnh ghen lời, gật đầu thỏa hiệp: "Anh trả, anh trả được chưa?"

Cô gật đầu: "Thế còn nghe được"

Trong tiệm bánh, Lâm Tịnh gọi người phục vụ: "Cho tôi một Tiramisu và một Capuchino". Gọi xong cô quay ra hỏi anh: "Còn anh?"

"Giống cô ấy". Anh nói với người phục vụ

Khi đồ ăn bưng ra cô như hồ đồ ăn lấy ăn để còn không biết xấu hổ hỏi anh: "Nếu chưa no tôi có thể gọi tiếp không?"

Phuong Cảnh phì cười trước câu hỏi của cô, gật đầu nói: "Được. Tôi chỉ sợ bụng của em không chứa được nhiều như vậy".

Một lúc sau khi cô đã đánh chén no nê cô mới vuốt bụng hỏi anh: "Nói đi, hôm nay tìm tôi có chuyện gì. Chắc anh không tốt đến mức cho không tôi bữa ăn này đâu"

Phuong Cảnh ngồi thẳng lên nhìn cô từ tốn nói: "Đúng là có chuyện muốn nói với em"

"Tôi biết ngay mà". Cô nhanh nhẩu đáp

"Chuyện tôi muốn nói với em là ... Tôi muốn theo đuổi em". Anh thẳng thắn nói.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Từ Chối

Lâm Tịnh hoàn toàn bất ngờ trước câu nói của anh, định thần một lúc cô nghiêm túc nhìn thẳng vào mắt anh: "Phuong Cảnh, anh coi tôi là loại người gì? Anh tưởng tôi có thể vì lý kem của anh mà làm những chuyện vô liêm sỉ như vậy sao?" Anh thấy cô nổi giận liền giải thích: "Tôi và Luru Hà đã chia tay, em không cần phải lo lắng". Anh dựa vào đầu mà cho rằng tôi sẽ đồng ý?". Cô cao giọng, ánh mắt tức giận như sắp phun lửa tới nơi Phuong Cảnh cầm lấy tay cô dịu dàng nói: "Anh tin em chắc chắn sẽ đồng ý?" Cô rút tay ra: "Vậy phải làm anh thất vọng rồi, tôi sẽ không đồng ý". Cô cầm cặp sách bỏ đi. "Đợi đã, tôi lấy xe đưa em về". Anh chạy theo nói "Không cần, nhà họ Lâm chúng tôi không thiếu tài xế đâu". Cô bước nhanh hơn để lại anh đằng sau -----
----- Trước nhà Luru Hà, Lâm Tịnh đi đi lại lại sốt ruột gọi điện: "Luru Hà, cậu làm ơn nghe máy đi". Cô đã gọi đến chục cuộc điện thoại mà vẫn không có người bắt máy cũng đứng trước nhà cậu ấy hơn tiếng đồng hồ. Cô ấn số gọi thêm lần nữa, lần này rốt cuộc cũng có người chịu nghe máy: "Tìm mình có chuyện gì?" Giọng Luru Hà lẽ nhẽ say, Lâm Tịnh vội hỏi: "Cậu đang ở đâu?". Lâm Tịnh nghe thấy tiếng nhạc ồn ào và tiếng người reo hò, chắc chắn Luru Hà lại tìm một chỗ để uống rượu "Mình à... mình đang ở Thác Loạn". Luru Hà nói tên quán bar. "Được, cậu ở yên đó. Mình tới ngay". Lâm Tịnh vội vàng cúp máy, bắt một chiếc taxi vội tới chỗ Luru Hà. Tại quán bar, âm nhạc ồn ào náo nhiệt, tại đây mọi người có thể thoải mái buông thả mình sau những mệt mỏi của công việc và gia đình. Ở đây cũng không thiếu những cảnh xa hoa trụy lạc làm con người say mê. Lâm Tịnh bước vào đã nhận ra Luru Hà, cô mặc chiếc váy bó sát màu đen làm nổi bật lên làn da trắng trẻo cùng những đường cong gợi cảm. Mái tóc xoắn dài như thác nước buông xoã sau lưng, tay lắc ly rượu nhìn từ xa đã thấy vẻ quyến rũ mê người của cô. Lâm Tịnh nhìn lại mình chỉ có một chiếc quần jeans cùng với chiếc áo sơ mi đơn giản. Ai có thể tin đây là đại tiểu thư của tập đoàn Lâm Đạt lưng lầy? Lâm Tịnh đi đến bên Luru Hà giật lấy ly rượu trong tay nói: "Cậu sau rồi, đừng uống nữa". "Kệ tôi". Luru Hà đẩy cô ra, chỉ tay vào mặt cô tức giận nói: "Cậu đến đây làm gì? Muốn xem tôi bị đá thế thảm thế nào à?" Lâm Tịnh giải thích: "Mình không có..." "Tránh ra đừng có làm phiền tôi". Cô gạt Lâm Tịnh ra loạng choạng đi về phía trước mà không nhìn thấy vẻ mặt đau buồn của Lâm Tịnh đằng sau

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 17: Mình Sẽ Không Yêu Anh Ấy

Luru Hà loạng choạng đi ra ngoài quán bar cô vừa đi vừa khóc, Lâm Tịnh sợ cô say rồi gây chuyện nên vội vã chạy theo: "Luru Hà... Luru Hà vẫn đi về phía trước một cách vô thức không để tâm đến Lâm Tịnh gọi phía sau. Lâm Tịnh chạy lên trước mặt cô nói rành rọt: "Mình nói cậu không nghe thấy gì sao? Cậu say rồi lên xe mình đưa cậu về". Lâm Tịnh, cậu đang diễn trò mè nheo khóc chuột sao? Tôi không cần cậu thương hại". Luru Hà hét lên giận dữ rồi không khách khí đẩy cô ra. Lâm Tịnh bị Luru Hà đẩy chực ngã, cô đứng vững rồi nhìn Luru Hà bằng ánh mắt khó tin. Từ trước đến giờ chưa bao giờ cậu ấy đối xử với cô như thế, vậy mà hôm nay chỉ vì một người đàn ông mà trở nên như vậy. "Luru Hà cậu điên rồi sao? Anh ta thì có gì tốt đẹp chứ, mình đã từ chối anh ta rồi. Cậu nghĩ mình chỉ vì một người đàn ông mà quay lưng với cậu sao? Tình cảm bạn bè gần 20 năm cậu coi là cái gì?". Lâm Tịnh cũng hét to lên nhưng cô không ngờ rằng những câu nói này 5 năm sau sẽ là cái gai hại cô không dám nhìn mặt Luru Hà. Luru Hà hoàn toàn đứng người sau câu nói của cô. Một lúc sau Luru Hà ôm lấy cô khóc nức nở: "Tịnh, mình xin lỗi. Tại mình quá yêu anh ấy..." "Không sao. Mình cũng không trách cậu". Luru Hà sụt sịt hỏi: "Cậu không yêu anh ấy thật chứ?" "Ừ. Mình sẽ không yêu anh ấy". Lâm Tịnh nói với Luru Hà cũng như nói với bản thân mình. Luru Hà gật đầu nói: "Vậy mình yên tâm rồi. Tịnh, chúng ta về thôi. Hôm nay cậu ở lại ngủ với mình nhé". Lâm Tịnh thấy tâm trạng Luru Hà không tốt lại sợ cô ấy ở một mình sẽ nghĩ quẩn nên gật đầu đồng ý. ----- Sau khi tắm xong Lâm Tịnh nằm xuống cạnh Luru Hà hỏi: "Cậu yêu

anh ta đến vậy sao?" "Đúng vậy. Mình yêu anh ấy hơn cả bản thân, nếu như anh ấy không vui thì mình cũng sẽ cảm thấy buồn bã còn khi anh ấy vui thì mình cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Đến khi nào cậu tìm được một người đàn ông mà cậu yêu thật sự cậu mới hiểu được cảm giác của mình". Lưu Hà nhẹ giọng nói. Lâm Tịnh nghiêng đầu nhìn vào mắt Lưu Hà, ánh mắt cô ấy khi nhắc đến người đàn ông kia thì sáng lên trong mắt chứa đầy tình cảm của Lưu Hà dành cho anh ta. Không hiểu sao trong lòng Lâm Tịnh lại cảm thấy nhói lên đau buốt khắp người.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Theo Đuổi

Kể từ hôm Phương Cảnh nói muốn theo đuổi Lâm Tịnh đến nay đã được gần một tháng. Ban đầu Lâm Tịnh chỉ nghĩ rằng anh ta nói đùa nhưng không ngờ anh ta lại làm thật, mỗi ngày khi cô tan học thì anh ta đã chờ sẵn ở cổng trường trên tay cầm chín mười chín bông hoa hồng. Khi cô ra đến cổng trường anh ta liền tươi cười đi đến dịu dàng nói: "Anh tặng em! Hôm nay cũng không ngoại lệ, vừa bước ra cổng trường Lâm Tịnh đã nhìn thấy gương mặt đáng ghét kia, cô quay người định đi vào trường thì đã bị anh ra gọi lại: "Đã ra rồi sao còn quay lại làm gì?" Phương Cảnh bước từng bước về phía cô, mỗi bước chân của anh ra đều vô cùng kiên định cũng giống như ánh mắt của anh vậy, kiên định mà vững chắc. Phương Cảnh đi đến trước mặt cô cười hỏi: "Mỹ nhân, có thể đi ăn với kẻ xấu xí này bữa cơm không?" Lâm Tịnh phì cười trước câu nói đùa của anh, cô đỏ mặt nói: "Mỹ nhân cái gì chứ, anh đừng có mà ăn nói linh tinh!" Phương Cảnh thấy cô xấu hổ cũng không định chọc ghẹo cô nữa, anh nghiêm túc hỏi cô: "Em có thể dùng bữa tối với anh được không? Anh không có ý gì, chỉ là hôm nay là ngày anh thành lập công ty thành công, anh muốn cùng em tận hưởng niềm vui này!" Lâm Tịnh im lặng không nói gì, Phương Cảnh thấy vậy liền cầm tay kéo cô vào xe nói: "Im lặng nghĩa là đồng ý"-----Tại nhà hàng Phương Cảnh đang chọn món ăn, anh đóng menu lại nói với người phục vụ: "Cho tôi Thịt Bê Hàm, sốt Alio, Úc Vịt sốt cam, gan ngỗng, mỗi món hai suất." Khi người phục vụ rời đi Phương Cảnh mới có thời gian ngắm người con gái đối diện. Hôm nay cô mặc chiếc váy xoè màu trắng trễ vai, trên cổ đeo sợi dây chuyền kim cương lấp lánh. Nhìn qua đã thấy sợi dây và chiếc váy của cô không hề rẻ. Lâm Đạt đúng là rất yêu thương con gái, ông ta không tiếc tiền của hay công sức để làm cho con gái mình có một cuộc sống sung túc đủ đầy. Nghĩ đến đây ánh mắt Phương Cảnh nhuốm đầy vẻ căm hận, bàn tay để dưới gầm bàn bắt giác nắm chặt lại. Người phục vụ bê đồ ăn ra làm phá tan không khí mờ ám giữa hai người. Lúc này Lâm Tịnh mới ngẩng đầu lên. Đợi người phục vụ lui xuống cô mới nói: "Có nhất thiết phải gọi nhiều như vậy không?". Cô là tiểu thư con nhà giàu những món này hoàn toàn không xa lạ gì với cô, nhưng nhìn cả bàn ăn đầy những món đắt tiền Lâm Tịnh cảm thấy hơi phí. "Không phí, hôm nay là ngày vui của tôi mà". Phương Cảnh nói. Anh rót rượu vào hai ly, đưa cho cô một ly anh nói: "Chúng ta cũng nên cạn ly chứ nhỉ!" Lâm Tịnh cầm ly rượu cùng ly với anh rồi nói: "Chúc mừng anh". Nói xong cô ngửa cổ uống cạn. Phương Cảnh cũng uống hết ly rượu nhìn cô nói: "Ngày đặc biệt phải ở với người đặc biệt như vậy mới ý nghĩa". Lâm Tịnh làm như không hiểu câu nói của anh, cô cảm thấy lên nói: "Ăn đi tôi đói rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Nụ Hôn Đầu

Khi dùng xong bữa tối cả hai đều đã ngà ngà say, Phương Cảnh gọi taxi đưa hai người về. Trên xe không khí vô cùng ngột ngạt, Phương Cảnh mở lời: "Hôm nay cảm ơn em!" Không có gì chỉ là bữa cơm thôi mà! Bầu không khí lại rơi vào trầm mặc lần này là Lâm Tịnh mở lời: "Lưu Hà..." "Đừng nhắc tới cô ấy nữa!" Lâm Tịnh thấy anh nổi giận liền ngẩng đầu nhìn anh với ánh mắt không thể tin nổi, Phương Cảnh cũng biết mình quá lời nên dịu giọng: "Anh xin lỗi... Anh chỉ muốn khi chúng ta ở bên nhau không nên nhắc đến người khác". Lâm Tịnh cúi đầu trầm mặc. Xe dừng trước cửa nhà Lâm Tịnh, Phương Cảnh nhanh chân đi xuống mở cửa xe cho cô. Lâm Tịnh bước xuống có viên gió thổi qua làm tung mái tóc cô. Đang định quay lại thì tóc cô mắc vào cúc áo sơ mi của anh, gỡ mãi không ra. Đang loay hoay với mái tóc thì Phương Cảnh đưa tay cầm vào cổ tay cô nhẹ nhàng nói: "Đề anh!" Lâm Tịnh cảm thấy bàn tay anh mát dịu nhẹ nhàng lướt trên mái tóc cô. Anh cẩn thận gỡ từng sợi như sợ làm cô đau, đang ngần ngại thì anh nói: "Xong rồi, có làm đau em không?" Lâm Tịnh lắc đầu. Nếu là ban ngày thì anh đã nhận ra hai má cô đỏ bừng, cô cắn môi: "Tôi vào trước đây!" Nói xong cô đi như chạy về cánh cổng, đang định mở cổng thì anh ở đằng sau gọi: "Chờ chút!" Có chuyện gì nữa sao? Anh đi đến trước mặt cô nhẹ nhàng đặt lên môi cô một nụ hôn. Tường chừng sắp ngất thờ thì Phương Cảnh bắt ngờ buông cô ra "Anh..." "Good night". Anh mỉm cười đi vào xe bỏ lại Lâm Tịnh vẫn đang ngỡ ngàng. Khi chiếc xe khuất bóng Lâm Tịnh mới hoàn hồn nhìn theo chiếc xe hết lớn: "Tên khốn kia đây là nụ hôn đầu của bốn cô nương đó!" Hết xong Lâm Tịnh liền mở cổng đi vào với hai má đỏ ửng mà không hề hay biết dưới gốc cây dương liễu trước cổng có một chiếc mũ trần màu đỏ đã lặng lẽ chứng kiến hết tất cả, cô gái ngồi trong xe hai tay ghì chặt vô lăng với hàng lệ lăn dài trên má.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 20: Mất Ngủ

Lâm Tịnh rón rén bước từng bước nhẹ nhàng vào phòng khách, cô thở hắt ra khi thấy trong phòng khách không có ai. Đang định chuồn nhanh lên phòng thì có giọng nói từ sau lưng cô: "Con làm gì mà thậm thà thậm thụt vậy?"

"A...a". Lâm Tịnh giật mình hét to

"Hét cái gì mà hét, con muốn bố con thức giấc sao? Ta cũng đâu có phải là ma...". Bà Lâm trừng mắt lườm cô

"Mẹ làm con giật cả mình..." Cô lẩm bẩm

"Ai làm ai giật mình hả? Con đi đâu giờ mới về?". Bà Lâm hai tay chống nạnh nói

"Con đi ăn cơm với bạn"

"Bạn nào? Là nam hay nữ? Là nữ thì con cũng không được phép về khuya đến vậy, còn là nam...". Bà Lâm dừng lại giữa chừng.

"Thì sao ạ?". Lâm Tịnh vội hỏi

"Còn sao nữa? Thì con sẽ chết với mẹ, con nên nhớ chỉ có mình Dương Sâm mới xứng làm con rể mẹ". Lâm Tịnh bó tay

"Mẹ. Con mệt rồi muốn đi ngủ". Nói xong cô chạy vội lên gác

"Con nhớ kia, mẹ còn chưa có nói xong...". Bà chỉ còn biết lắc đầu thở dài rồi quay về phòng

Sau khi tắm rửa xong xuôi Lâm Tịnh lên giường định đi ngủ. Vừa nằm xuống thì điện thoại reo, cô vội bắt máy: "Luru Hà, có chuyện gì sao?"

"Cậu tối nay đi đâu vậy". Luru Hà hỏi

"Mình...đi ăn với bạn. Có chuyện gì sao?". Cô không biết trả lời ra sao

"Bạn nam hay nữ?". Luru Hà không trả lời cô mà hỏi tiếp

"Bạn nữ". Cô nói dối

"Không có gì. Mình cúp máy đây". Luru Hà cúp máy

Lâm Tịnh ôm điện thoại ngẩn người không hiểu vì sao hôm nay Luru Hà lại lạ như vậy. Đang mãi nghĩ thì Phương Cảnh gọi tới cô vui vẻ nhận máy.

Trong xe Luru Hà khóc lóc vô cùng thảm thiết, mascara bị nước mắt làm nhoè đi trông cô không khác gì một nữ quý. Nhưng Luru Hà không còn để tâm đến sắc đẹp của mình cô chỉ biết rằng người chị em tốt mà cô tin tưởng bao lâu nay đã phản bội cô.

Bên phía Lâm Tịnh sau khi tắt máy cô vẫn cười ngu ngơ. Cô tắt đèn đi ngủ nhưng nằm mãi vẫn trằn trọc không tài nào chợp mắt được. Đêm nay cả cô và Luru Hà đều mất ngủ nhưng lý do lại khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Thất Thần

Hôm sau Lâm Tịnh vác luôn gương mặt mệt mỏi của mình đến lớp. Vừa vào cửa lớp các bạn cô đã bị cô dọa chết khiếp, Lộ Lộ đi đến vỗ vai cô hỏi han: "Sao thế? Cậu bị anh chàng đẹp trai kia dọa cho mất hồn rồi sao?"

Vừa nghe tới tên sắc lang kia hai má Lâm Tịnh đỏ bừng, lấp bắp nói: "Cậu đừng nói linh tinh, tối qua mình bị mất ngủ"

"Mất ngủ mà cũng phải đỏ mặt sao? Cậu mau ngoan ngoãn khai báo cho mình, nếu không..."

"Nếu không thì sao?". Lâm Tịnh hỏi

"Thì thế này này... Ha ha". Vừa nói Lộ Lộ vừa cù nách cô làm cô nhột gần chết, cô cười đến mức nước mắt chảy cả ra.

"Mình khai, mình khai mà". Cuối cùng Lâm Tịnh cũng đầu hàng. Cô kéo Lộ Lộ ngồi sát vào mình và kể lại toàn bộ.

"Trời đất..." Lộ Lộ cao giọng cảm thán. Đang mãi ngưỡng mộ Lâm Tịnh thì thầy giáo vào, mọi người nghiêm chỉnh ngồi vào chỗ của mình.

Trong lớp vô cùng yên tĩnh chỉ có tiếng giảng bài Chầm chậm của thầy giáo và tiếng sột soạt của sách vở. Lâm Tịnh không có tâm trạng để ghi chép tâm hồn cô như vẫn còn dừng lại ở nụ hôn tối qua

Nhớ lại cảm giác khi hai người môi chạm môi hai má Lâm Tịnh bất giác đỏ lên như có thể luộc tôm đến nơi. Môi anh dịu dàng áp lên môi cô khiến cô không biết là từ chối hay đón nhận. Càng nghĩ cô càng xấu hổ trên môi là nụ cười ngượng ngùng.

Đang mãi nghĩ thì trên đầu có giọng nói nghiêm nghị vang lên: "Lâm Tịnh em hãy nhắc lại câu hỏi của tôi"

"Thưa thầy..." Lâm Tịnh lắp bắp

"Em trả lời đi". Giọng thầy giáo lần nữa vang lên

"Em xin lỗi". Cô cúi đầu xin lỗi

"Em ra ngoài hành lang học đi". Thầy giáo tức giận nói

"Vâng". Cô ỉu xiu thu dọn sách vở ra ngoài hành lang học bài

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Do Dự

Lâm Tịnh một mình ngồi ngoài hành lang học bài, hai mắt thì chăm chú vào quyển sách nhưng tâm hồn thì đã đi đâu rồi.

Khi các bạn đi qua nhìn cô với ánh mắt tò mò cô cũng chẳng quan tâm. Đang yên tĩnh bỗng cô đập tay xuống bàn phẫn nộ: "Phương Cảnh, tên chết tiệt nhà anh..."

Giáo sư ở trong lớp đang say sưa giảng bài thì bị tiếng đập bàn của cô làm giật nảy cả mình. Thầy bực bội ra hành lang quát: "Em làm trò gì vậy, tính không cho tôi dạy hả?"

"Em vô cùng xin lỗi". Lâm Tịnh lí nhí xin lỗi.

"Hết tiết xuống văn phòng gặp tôi". Nói xong thầy quay ngoắt vào lớp không hề để tâm đến vẻ mặt nhăn nhó của Lâm Tịnh phía sau.

....

Trong căn phòng sang trọng của một chung cư cao cấp có một người đàn ông đẹp trai đang ngủ. Anh có một gương mặt tuấn tú với những đường nét cương nghị. Lông mày rậm, chiếc mũi cao giống người ngoại quốc và đặc biệt là đôi môi của anh, nó không quá dày cũng chẳng quá mỏng khi anh cười thì là một nụ cười tỏa nắng khiến các cô gái đều chết mê. Nhưng khi giận dữ thì đôi môi ấy sẽ mím lại, anh sở hữu một đôi mắt sâu nhìn vào đó không ai có thể đoán ra anh đang nghĩ gì. Tất cả những điều đó làm cho người đàn ông này có một sức quyến rũ chết người.

"Cảnh, con phải nhớ rõ mặt của kẻ này. Hắn chính là kẻ thù của nhà ta". Người phụ nữ nhìn vào tivi cảm hận nói với con trai mình.

"Mẹ, con muốn trở về ngôi nhà cũ, con không muốn ở một nơi chật chội thế này". Chàng thiếu niên nhìn mẹ nói.

"Nhà? Chính hắn đã làm cho chúng ta không có nhà để về. Con phải nhớ kĩ hắn, hắn tên Lâm Đạt". Người phụ nữ rít lên.

....

Bên ngoài phòng cấp cứu là một thiếu niên 15 tuổi, cậu cứ đứng bên ngoài ánh mắt lo lắng và chờ đợi nhìn ánh đèn của phòng cấp cứu.

Cảm giác lo sợ này cậu đã gặp một lần khi bố cậu cũng được các bác sĩ đẩy vào phòng phẫu thuật. Bên ngoài mẹ cậu khóc lóc thảm thiết ôm cậu run rẩy nói: "Cảnh, bố con...chúng ta phải làm sao bây giờ?"

Khi ấy Phương Cảnh mới 13 tuổi lần đầu cậu thấy mẹ khóc, trong ấn tượng của cậu chỉ có một người mẹ xinh đẹp nhã nhặn lúc nào cũng tươi cười.

Cửa phòng phẫu thuật đẩy ra cắt ngang dòng hồi tưởng của Phương Cảnh. Bác sĩ tháo khẩu trang xuống lắc đầu: "Cậu bé à, vào nói với mẹ cậu những lời cuối đi".

"Mẹ...". Không đợi bác sĩ nói xong cậu đã vọt vào.

"Cánh, con phải nhớ những gì mẹ nói. Trả thù Lâm Đạt, đoạt lại những gì vốn là của chúng ta". Bà Phương mặc dù đang hấp hối vẫn không quên dặn con trai.

"Con hứa. Mẹ đừng nói nữa". Phương Cánh ôm mẹ khóc.

"Con phải nhớ...phải nhớ...". Nói xong bà mới nhắm mắt.

"Mẹ..."

"Mẹ..."

Phương Cánh choàng dậy, anh lại mơ thấy những ngày tháng khổ cực kia. Khẽ thở dài Phương Cánh xuống giường rót nước uống.

"Reng...". Tiếng chuông điện thoại kêu phá tan bầu không khí yên tĩnh đáng sợ.

"Alo".

"Mark...Nhớ anh chết mất". Một giọng nói nũng nịu vang lên.

"Moon?". Anh hỏi lại.

"Anh quên em sao? Mới có gần tháng đã quên em?". Người con gái tên Moon hỏi với giọng "thật không thể tin".

"No, I miss you". Phương Cánh nhanh chóng lấy lòng.

"Coi như anh biết điều. Kế hoạch của anh thế nào rồi? Không bị người con gái đó hút hồn đó chứ?". Moon nhanh chóng đi vào chủ đề chính.

"Vẫn đang tiến hành. Hồn của anh chỉ để mình em hút thôi." Anh từ tốn trả lời.

"Thế thì em sẽ hút cạn hồn của anh. Ba nói anh nên nhanh chóng tiến hành kế hoạch sang năm chúng ta có thể kết hôn". Moon hào hứng nói.

"Nói với bác trai rằng cho anh chút thời gian, anh sẽ đem sính lễ đến nhà rước em". Anh cười khê, một tay khê xoay chiếc nhẫn đeo ở ngón giữa trên đó khắc "M&M".

"Được, em cúp máy hôm khác sẽ nói với anh sau". Moon cười nói.

"OK". Anh cúp máy cúi xuống nhìn cái nhẫn ở ngón giữa với ánh mắt đắm chiều.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Cô Ngâm Đồng Ý?

Phương Cánh cứ nhìn chiếc nhẫn mãi trong mắt anh lại nhớ về một người con gái xinh đẹp. Cô ấy như đoá hoa lan vậy vừa đẹp xinh vừa nhẹ nhàng cũng có những lúc giận dữ vu vơ. Anh thở hắt ra, cúi đầu tháo chiếc nhẫn đeo trên ngón giữa đặt vào một cái hộp tinh xảo sau đó cất vào ngăn kéo.

....

Tại nhà họ Lâm..

"Lâm Tịnh, nha đầu này con đúng làm bố tức chết mà...". Ông Lâm vừa vào phòng khách đã quát to.

"Bố...Đừng nóng, đừng nóng mà". Lâm Tịnh đi đến bên ông nịnh nọt vuốt ngực cho Lâm Đạt.

"Cái gì mà đừng nóng? Con có biết giáo sư nói gì với bố không, suốt ngày chơi bời không lo học hành. Đúng là tức chết ta". Ông Lâm thở hồng hộc nói.

"Có gì từ từ nói. Nhìn ông kìa...". Thảm Đan-mẹ Lâm Tịnh bưng cốc trà cho ông từ tốn nói.

"Cái gì mà từ từ? Bà có biết con nhóc này nghịch ngợm thế nào không?". Ông cầm lấy cốc trà uống cạn rồi nói tiếp.

"Bố. Bố không thương con nữa sao?". Lâm Tịnh ra vẻ đáng thương nói.

"Đừng có làm về mặt đó với ta, từ bé đến lớn lần nào con mắc lỗi đều trung ra bộ mặt này. Lần này ta sẽ không nhượng bộ". Ông Lâm hừ lạnh.

"Huhu...". Lâm Tịnh ra sức dụi mắt khóc to.

"Thôi được rồi. Ta đúng là thua con". Ông Lâm nhìn thấy con gái khóc liền mềm lòng.

"Con yêu bố nhất". Nói xong cô còn hôn cái "chụt" vào má ông.

Thẩm Đan nhìn hai bố con mà mỉm cười hạnh phúc.

....

Trên con đường dài hai bên trồng toàn cây dương liễu có một cặp trai gái đang sóng bước. Chàng trai đi sau cô gái một cách bình tĩnh có vẻ rất hướng thụ.

"Anh theo tôi làm gì?". Lâm Tịnh cuối cùng cũng chịu quay đầu lại.

"Không làm gì cả". Phương Cảnh nhìn cô cười nói.

"Sao anh lại theo tôi?".

"Đơn giản là anh thích em". Phương Cảnh ngang nhiên nói.

Lâm Tịnh ngó người trước câu trả lời của anh, lát sau hai má cô đỏ ửng lấp bắp nói: "Anh đừng nói linh tinh..."

"Anh không nói linh tinh. Anh đã theo em cả nửa năm rồi bao giờ em mới đồng ý làm bạn gái anh?". Anh buống bình nói.

"Tôi..."

Phương Cảnh đi đến trước mặt cô, nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô chân thành nói: "Làm bạn gái anh nhé?"

"..."

Cô không nói anh cũng không hỏi lại chỉ nhẹ nhàng cúi xuống hôn lên môi cô. Khi lưỡi anh chạm trơn bờ môi cô, cô chủ động hé môi để lưỡi anh có thể dễ dàng tiến vào. Một nụ hôn cuốn nhiệt kéo dài...

Khi Phương Cảnh buông cô ra cả hai đều thở hổn hển. Anh nhìn cô lúc lâu, vừa nãy cô chủ động? Như vậy là cô đã ngầm đồng ý?

Phương Cảnh vui mừng vì ý nghĩ này của mình, anh nắm tay cô lần này cô không rút ra như những lần trước mà còn lặng lẽ đan nắm ngón tay vào tay anh. Hai người nắm tay nhau đi dạo dưới con đường tạo nên một hình ảnh vô cùng đẹp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Hẹn Hò

Kể từ hôm Phương Cảnh tỏ tình nhận được sự ngầm đồng ý của cô hai người đã chính thức hẹn hò. Lâm Tịnh ngày nào cũng tủm tỉm cười, Lộ Lộ đập vào vai cô: "Cậu bị ma nhập à?"

"Có mà cậu đấy". Nói xong Lâm Tịnh lại ôm điện thoại cười một mình.

Lộ Lộ nhìn cô lắc đầu thờ dãi: "Hazz... Đúng là đồ dở hơi".

Tan học Lâm Tịnh nhanh chóng dọn sách vở chạy ra ngoài, ra đến cổng trường đã thấy xe của anh đợi sẵn cô cười tươi mở cửa bước vào.

"Có nhớ anh không?". Tiếng nói trầm ấm đầy nam tính của anh vang lên khiến cô say mê.

Lâm Tịnh vòng hai tay ra sau cổ anh tỉnh nghịch nói: "Nhớ anh à? Hình như là.... Không".

"Em dám không nhớ anh à. Cho em nhột chết luôn". Vừa nói hai tay anh liền chọc nách cô khiến cô cười khanh khách.

"Em nhớ...nhớ mà...tha cho em đi...Ha ha". Cô cười xin tha.

"Ngoan lắm". Anh xoa đầu cô cười nói.

Phuong Cảnh thất dậy an toàn cho cô rồi khởi động xe mà không hay để ý đằng sau có một chiếc mũ trần màu đỏ đang âm thầm dõi theo.

Trước trung tâm mua sắm Lâm Tịnh và Phuong Cảnh tay trong tay cùng nhau bước vào.

"Cảnh, anh qua đây đeo thử lên xem có hợp không?". Cô cầm chiếc cà vạt lên gọi anh.

Phuong Cảnh từ tốn đi lên đứng trước mặt cô. Lâm Tịnh nhẹ nhàng đeo cà vạt cho anh, hôm nay anh mặc chiếc áo sơ mi màu xám còn chiếc cà vạt cô chọn lại màu trắng và có sọc xanh lam tôn lên áo sơ mi của anh.

"Đẹp không?". Lâm Tịnh đẩy anh ra trước gương hỏi.

"Đẹp lắm. Những đồ em chọn đều đẹp". Phuong Cảnh nhìn cô trong gương nói.

"Đeo miệng". Cô đánh đùa anh nhưng trong lòng hạnh phúc vô tận.

Anh ôm cô vào trong lòng nhẹ nhàng hôn lên trán cô. Lâm Tịnh đỏ mặt đẩy anh ra: "Người ta đang nhìn kìa, anh buông ra để em đi thanh toán".

"Để anh thanh toán". Phuong Cảnh nhẹ nhàng nói.

"Không được. Đây là em mua cho anh sao lại để anh thanh toán?". Cô không vui nói.

"Tùy em".

"Đợi em một chút". Cô đi thanh toán, một lúc sau cô trở lại hai người liền dắt tay nhau rời khỏi trung tâm mua sắm.

Lưu Hà từ phía sau cánh cửa thay đồ bước ra, hai bàn tay nhỏ nhắn của cô nắm chặt lại trên mặt đã tràn đầy nước mắt nhìn theo bóng lưng hai người.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tôi Không Muốn Gặp Lại Cậu Nữa

Rời khỏi trung tâm mua sắm hai người cùng đến nhà hàng ăn tối.

Nhìn trước mặt bày vô số món ăn ngon dù là con nhà giàu Lâm Tịnh cũng cảm thấy phí của.

"Anh gọi nhiều như vậy làm sao chúng ta ăn hết được?". Lâm Tịnh nhìn thức ăn trên bàn cảm thán.

"Không sao, anh sẽ không bắt em trả tiền đâu mà lo". Phuong Cảnh mỉm cười trêu cô.

"Anh..." Lâm Tịnh biết anh vẫn nhớ lần trước ăn kem cô bắt anh trả tiền.

"Ăn đi hôm nay có món gan ngỗng của em đó". Phuong Cảnh lên tiếng nhắc nhở.

Cả hai yên lặng dùng bữa thảnh thơi anh gấp đồ ăn cho cô cứ như vậy thời gian dần trôi qua.

"Ăn xong anh đưa em về". Phuong Cảnh tao nhã lau miệng nói.

"Ừm"

Trước biệt thự nhà họ Lâm

"Em vào đây, anh lái xe cẩn thận". Lâm Tịnh nhẹ nhàng nhắc nhở.

"Ừm".

Phuong Cảnh thấy cô đã vào sân thì ánh mắt dịu dàng tắt lịm thể chỗ cho sự căm ghét tột cùng. Căn nhà này có người mà anh hận sâu sắc mà người đó lại có một cô con gái xinh đẹp lương thiện, đúng là ông trời trêu ngươi mà.

"Bố, mẹ con về rồi". Lâm Tịnh thay dép đi trong nhà rồi chào bố mẹ.

"Con đi đâu về? Hôm nay Dương Sâm đến nhà ăn cơm mà con lại chạy đầu mất, thật là ta mất mặt". Lâm Đạt hừ mạnh.

"Bác trai, không phải Tịnh đã về rồi sao?". Dương Sâm lên tiếng giải vây cho cô.

"Anh rảnh lắm phải không, rảnh thì đến công ty nhà anh chơi đi sao suốt ngày chạy đến nhà em thế?". Lâm Tịnh hai tay chống nạnh hỏi.

"Anh nhớ em mà". Dương Sâm không để bụng những lời nói khó nghe của cô mà vẫn tươi cười nói.

Nụ cười của anh làm Lâm Tịnh chột dạ, cứ như vợ bị chồng bắt gian vậy.

"Tùy anh, em đi tắm đây". Nói xong cô xoay người lên gác.

"Con bé này..." Thẩm Đan lắc đầu bó tay với cô.

"Bác gái, con xin phép về trước hôm khác con lại đến". Dương Sâm lễ phép cáo từ.

"Ừ".

Sáng hôm sau

"Reng reng..." Chuông điện thoại vang lên đánh thức Lâm Tịnh vẫn đang ngủ say.

"Alo". Không cần nhìn tên Lâm Tịnh bắt máy luôn.

"Là mình đây. Cậu rảnh không mình có chuyện muốn nói với cậu". Lưu Hà mở lời.

"Cậu đang ở đâu?". Lâm Tịnh bật hẳn dậy.

"Heaven".

"Ok, nửa tiếng nữa mình đến". Cúp máy Lâm Tịnh vội vàng mặc quần áo rồi ngồi xe đến chỗ hẹn.

"Chú đợi cháu một lát". Lâm Tịnh dặn tài xế rồi bước vào Heaven.

Trong quán cafe Heaven có hai người con gái xinh đẹp ngồi đối diện nhau. Lâm Tịnh mặc chiếc váy không cổ màu xanh nhạt trên cổ đeo sợi dây chuyền kim cương hình giọt nước làm nổi bật làn da trắng hồng của cô. Còn Lưu Hà mặc chiếc váy bó sát màu đen trễ vai, hôm nay cô trang điểm đậm để cô che đi vẻ nhợt nhạt tiêu tụy của mình.

"Sắc mặt hồng hào tràn đầy sức sống chắc là tình yêu của cậu rất thuận lợi". Lưu Hà nhìn cô mỉa mai.

Lâm Tịnh cúi đầu im lặng.

"Cậu và anh ta rất hạnh phúc?". Lưu Hà tiếp tục châm chọc.

Im lặng

"Cậu quên là đã hứa với tôi những gì?"

Vẫn là im lặng

"Tại sao không trả lời? Cảm thấy hổ thẹn sao?". Lưu Hà cao giọng.

"Xin lỗi". Lâm Tịnh ngẩng đầu xin lỗi.

"Xin lỗi? Sao nghe mà dễ dàng quá, tôi đã từng nói với cậu rằng tôi yêu anh ấy thế nào anh ấy là tất cả của tôi vậy mà cậu vẫn nhẫn tâm cướp mất. Lâm Tịnh tôi không ngờ cậu lại đâm sau lưng tôi như vậy?" Lưu Hà chất vấn.

"Cậu tưởng là mình muốn sao? Tình yêu đâu phải nói không cần là sẽ không cần, với lại cậu và anh ấy đã chia tay rồi có nhất thiết phải nói những lời khó nghe như vậy không?". Lâm Tịnh cuối cùng cũng lên tiếng cãi lại.

"Nói vậy là tôi sai? Tôi bị anh ta đá là đúng, Lâm Tịnh cậu đang khoe khoang rằng mình thắng sao?". Lưu Hà không tin vào tai mình nữa.

"Minh không có...". Cảm thấy mình lỡ lời Lâm Tịnh dịu giọng.

"Tôi không muốn nghe nữa. Lâm Tịnh nể tình chúng ta là bạn bè bao năm nay tôi nhắc nhở cậu Phương Cảnh không đơn giản như cậu nghĩ đâu. Hôm nay tôi nhường anh ta cho cậu, lo mà giữ cho chặt vào. Cả đời này tôi cũng không muốn gặp lại cậu nữa. Tạm biệt". Nói xong Lưu Hà cầm lấy túi xách vội đứng lên để giấu đi những giọt nước mắt chực rơi, cô mạnh mẽ bước đi mà không thèm quay lại nhìn Lâm Tịnh một lần.

Chương 26: Màu Đỏ Chối Mắt

Lâm Tịnh không biết mình về nhà bằng cách nào, từ Heaven ra cô cứ như người mất hồn vậy.

"Sao trông em mệt vậy? Để anh lấy nước cho." Vào nhà cô đã thấy Dương Sâm ngồi nói chuyện với bố mẹ.

"Cảm ơn anh". Cô cầm cốc nước uống cạn rồi quay sang nhìn Dương Sâm.

"Tịnh, nhà bác Dương đã xem ngày tháng rồi nếu không có chuyện gì thì cuối năm hai đứa sẽ kết hôn". Lâm Đạt vui vẻ nói.

"Kết hôn?". Lâm Tịnh hỏi lại.

"Đúng vậy, bố mẹ anh đã tìm được ngày lành tháng tốt rồi". Dương Sâm gật đầu nói.

"Ai nói là em sẽ kết hôn? Em sẽ không kết hôn với anh!" Lâm Tịnh lạnh lùng lên tiếng.

"Rầm". Ông Lâm đập tay xuống bàn tức giận nói: "Con đừng có mà giờ trò, hai đứa đã có hôn sự từ bé con nói không thì là không sao?"

"Thời buổi nào rồi mà bố còn cổ hủ như vậy? Con chỉ cưới người con yêu mà thôi." Nói xong Lâm Tịnh xoay người lên phòng.

"Tịnh..."

"Con..."

Vợ chồng Lâm Đạt nhìn Dương Sâm một cách ái ngại rồi thở dài.

Tại quán bar Thác Loạn, âm nhạc ồn ào náo nhiệt những cặp trai gái rủ nhau nhảy nhót uống rượu.

Trong một góc tối của quầy rượu Lưu Hà đang một mình uống rượu, cô nhìn khắp quán đầu đầu cũng là những cặp tình nhân trong lòng bỗng cảm thấy chua xót.

"Người đẹp, có muốn đi chơi với bọn anh không?". Hai người đàn ông không biết ở đâu ra xúm lại quanh Lưu Hà.

"Biến đi". Cô gạt bàn tay của một gã đàn ông đang vuốt ve trên đôi vai trần của cô ra.

"Đi với bọn anh đi, đảm bảo em sẽ vui vẻ". Hấn càng lớn mật hơn.

"Cô ấy đã nói không cần, các người điếc sao?". Một người đàn ông lên tiếng giúp cô.

"Mày là thằng nào, cút đi đừng làm hỏng chuyện tốt của tao?". Một gã vung nắm đấm về mặt anh.

"Chuyện tốt?". Nói xong anh nhanh chóng bắt được nắm đấm của gã đàn ông rồi giơ chân đạp vào bụng hắn.

"A..." Lưu Hà che mặt hét lên, từ nhỏ cô đã được bao bọc kỹ lưỡng trong vòng tay của bố nên chưa từng chứng kiến những cảnh bạo lực như vậy nên run rẩy sợ hãi.

Tên đàn ông bị đánh sợ hãi chạy mất.

"Cô không sao chứ?". Anh ân cần hỏi.

Lưu Hà run rẩy lắc đầu, trong lòng vẫn còn hoảng sợ.

"Tôi đi trước, cô cứ tự nhiên". Anh xoay người định rời đi.

"Đừng, ở lại với tôi đi..." Cô nắm lấy vạt áo sơ mi của anh run rẩy nói.

"Cô say rồi, về nhà thì tốt hơn".

"Tôi không say, tối nay tôi muốn ở với anh". Cô buống bình nói.

"Cô chắc chắn?". Anh ta hỏi lại như để xác định.

Lưu Hà gật đầu.

Trong khách sạn năm sao, phòng tổng thống Tô Hạo đặt Lưu Hà lên giường cởi giày cao gót cho cô. Lúc này anh mới nhìn kỹ gương mặt cô, cô rất đẹp. Một vẻ đẹp quyến rũ khiến bất kì người đàn ông nào cũng muốn phạm tội.

Anh xoay người muốn rời đi để áp chế sự thèm khát nguyên thủy trong người đang trỗi dậy.

"Anh đừng đi". Cô nhẹ giọng nỉ non.

"Chết tiệt, em đúng là yêu nghiệt". Anh nghiêng răng nói.

Tô Hạo không thể kìm nén được nhanh chóng cởi bỏ quần áo của hai người, rồi áp lên người cô. Môi cô rất ngọt, rất thơm con có bộ ngực đầy đặn kia nữa. Tô Hạo hôn khắp toàn thân cô cuối cùng không nhịn được nữa mới đưa vật nam tính vào trong cô.

"Ừm..." Cô nhú mày rên rỉ, ý thức mơ hồ không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

Anh hôn lên môi cô rồi mạnh mẽ tiến vào, trong phòng chỉ còn tiếng thở trầm đục của người con trai với tiếng rên rỉ của người con gái.

Sáng ngày hôm sau, Lưu Hà tỉnh dậy thì thấy mình đang nằm trong vòng tay của một người đàn ông lạ mặt. Cô muốn ngồi dậy nhưng toàn thân đau nhức như bị xé rách làm cô bật khóc.

"Em tỉnh rồi?". Anh mở mắt thấy cô khóc liền hỏi han.

"..."

"Nín đi..." Anh lúng túng lau nước mắt cho cô.

"Anh ra ngoài đi." Cô hét lên gạt tay anh ra.

Anh thấy vật liền gạt đầu đứng lên đi vào phòng tắm. Lưu Hà càng khóc dữ dội hơn khi nhìn thấy vết máu đỏ tươi trên ga giường trắng.

Lần đầu tiên của cô cứ thế mà mất đi với người đàn ông cô không yêu. Máu đỏ cứ thế đập vào mắt cô khiến đôi mắt cô đau nhói.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Người Đàn Ông Tên Tô Hạo

Tô Hạo từ phòng tắm bước ra thì thấy Lưu Hà đang gục mặt xuống giường khóc, không hiểu sao trong tim anh bỗng nhói lên.

Nhẹ bước đến bên cô dịu dàng nói: "Em nín đi, anh sẽ chịu trách nhiệm".

"Đừng động vào tôi". Lưu Hà hét lên.

Người đàn ông trước mặt này đúng là yêu nghiệt, anh ta con đẹp hơn cả con gái nữa. Một vẻ đẹp hoàn toàn khác biệt với Phương Cảnh, Tô Hạo phóng khoáng quyến rũ chứ không như Phương Cảnh trầm tĩnh mà cương nghị.

"Tôi tên Tô Hạo, xin lỗi vì việc tối qua. Lưu Hà". Tô Hạo tươi cười giới thiệu.

Lưu Hà ngây người, làm sao anh ta biết tên cô?

"Anh điều tra tôi?" Lưu Hà lạnh lùng hỏi.

"Điều tra? Con gái của tập đoàn Lưu Thị nổi tiếng mà còn cần tôi điều tra sao? Tôi chỉ là muốn quan tâm em thôi, dù thế nào tôi cũng không thể qua đêm với một người con gái mà mình hoàn toàn không biết. Đúng không?". Nụ cười của anh ta làm Lưu Hà không rét mà run.

Nguy hiểm, loại người như anh ta quá nguy hiểm. Anh ta biết tất cả về cô nhưng cô hoàn toàn không có chút thông tin về anh ta, trừ tên mà anh ta vừa giới thiệu.

Lưu Hà vùng dậy, chịu đựng sự đau nhức khắp cơ thể mà tìm quần áo. Khi nhìn thấy bộ quần áo của mình đã tan nát nằm dưới đất, cô hoàn toàn thất vọng.

"Quần áo ở trên bàn". Tô Hạo tốt bụng nhắc nhở.

Anh ta đã cho người chuẩn bị quần áo mới cho cô, là một chiếc váy màu trắng đơn giản. Lưu Hà vội mặc quần áo rồi ra ngoài, đến cửa cô quay lại lạnh lùng nói: "Quên chuyện đêm qua đi"

Tô Hạo nhìn theo bóng lưng cô cười. Cô gái này, anh muốn chắc rồi.

...

Tan học, Lâm Tịnh vội vàng chạy ra cổng trường ở đó có người đàn ông cô yêu đang chờ.

"Mệt không?" Phương Cảnh xoa đầu cô cưng chiều hỏi.

"Mệt". Cô thờ phỉ phò trả lời.

"Đi ăn tối nhé, hôm nay anh muốn giới thiệu với em một người bạn". Phương Cảnh khởi động xe và nói.

Tại nhà hàng, phục vụ đã bày ra những món ngon. Lâm Tịnh bụng đã dính vào lưng đến nơi rồi, cô ngao ngán hỏi: "Bạn của anh sao lâu vậy?"

"Đến rồi" Phương Cảnh nhìn về phía cửa nói.

Lâm Tịnh cũng nhìn theo, cô buột miệng nói: "Bạn anh đúng là soái ca nha".

Phương Cảnh sa sầm mặt trước câu nói của cô, Lâm Tịnh thấy ai đó một bụng dấm chua liền ngọt ngào lấy lòng.

"Vẫn không đẹp bằng anh".

Tô Hạo đã đến trước mặt hai người tươi cười chào: "Hi."

Lâm Tịnh gật đầu, anh ta tự nhiên kéo ghế ngồi hất cằm về phía Phương Cảnh: "Không giới thiệu bạn gái với mình sao?"

Phương Cảnh lườm Tô Hạo nói: "Đây là Lâm Tịnh, còn đây là Tô Hạo, em đừng bị bề ngoài ngây thơ của cậu ta đánh lừa cậu ta thật ra là cáo đội lốt cừu".

Tô Hạo ai oán nhìn Phương Cảnh rồi quay sang nhìn Lâm Tịnh. Bị Tô Hạo nhìn khiến cô nhất thời lúng túng nói: "Em đi toilet"

"Cô gái này, không tồi". Tô Hạo thu lại vẻ cợt nhả của mình nghiêm túc nói với Phương Cảnh.

"Mình biết".

"Đủ nhãn tâm không?"

"Sao lại không? Cô ta chỉ là con cò mà thôi". Phương Cảnh uống cạn ly rượu lạnh lùng nói.

"Có chuyện muốn nói, Moon và ông Andy đang chuẩn bị lễ cưới". Tô Hạo cũng uống cạn ly rượu nói.

"Mình sẽ không cưới cô ấy". Anh thẳng thừng nói.

Hai người mỗi người một tâm trạng, làm cho không khí trở nên ngột ngạt khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Huỷ Hôn?

Lâm Tịnh từ toilet đi ra thấy không khí có vẻ trầm mặc liền ngồi xuống dè dặt hỏi: "Hai người cãi nhau à?"

"Cãi nhau, tôi mà thèm cãi nhau với một con người vô vị như cậu ta à?". Tô Hạo phồng mang trợn má.

Nhìn biểu cảm trẻ con của anh ta Lâm Tịnh phì cười, cô nhìn Phương Cảnh dò hỏi.

"Bữa cơm này, cậu trả tiền". Phương Cảnh nhìn cô lắc đầu nói

"What? Mình trả tiền? Cậu là người mời mình mà?". Tô Hạo gào lên.

"Mình cũng đâu có nói là mình sẽ trả? Có người mời thì phải chọn món đắt tiền một chút mới được". Anh nói xong cầm menu lên chọn món.

Tô Hạo nhìn hai người khóc không ra nước mắt.

...

Sáng hôm sau

Khi Lâm Tịnh chuẩn bị đi học thì Dương Sâm đến, hai người chọn một cửa hàng ngồi nói chuyện.

"Anh tìm em có chuyện gì?". Lâm Tịnh tò mò hỏi.

"Muốn mời em ăn sáng". Dương Sâm cười, nụ cười của anh như ánh nắng ban mai làm Lâm Tịnh thấy ấm áp.

"Không đơn giản chỉ là ăn sáng chứ?"

"Em đúng là thông minh, anh muốn nói về việc đính hôn". Dương Sâm uống ngụm nước rồi nói.

"Em đã nói rồi..."

"Em muốn tổ chức hôn lễ ở đâu? Nhà thờ hay khách sạn" Dương Sâm ngắt lời cô về ra một hôn lễ tuyệt đẹp.

"Em không có..." Cô muốn nói nhưng anh lại...

"Sau hôn lễ em muốn đi hưởng tuần trăng mật ở đâu? Pairs hay là du lịch Châu Âu?" Anh tiếp tục nói.

"Dương Sâm..."

"Em không cần phải lo, anh sẽ làm hết, em chỉ cần..."

"Dương Sâm, anh nghe em nói đã". Lần này là cô ngắt lời anh và anh cũng im lặng nghe cô nói.

Lâm Tịnh cầm lấy bàn tay của anh dịu dàng nói: "Em muốn kết hôn với người em yêu, anh có hiểu không? Từ trước đến giờ em chỉ coi anh là anh trai".

"Nhưng anh không coi em là em gái, anh muốn làm cho em hạnh phúc muốn sống bên em trọn đời". Anh nắm lấy tay cô chân thành nói.

"Em xin lỗi, có rất nhiều người con gái tốt hơn em". Cô cúi đầu nói.

"Nhưng họ không phải em". Anh nhìn thẳng vào mắt cô nói.

"Em không xứng với anh, em muốn..." Cô không dám nói.

"Em muốn hủy hôn?". Anh lạnh lùng hỏi.

Lâm Tịnh gật đầu.

"Vì người đàn ông đó? Em đừng mơ, anh sẽ không hủy hôn". Anh gạt tay cô ra đau lòng nói.

Dương Sâm đã cho người điều tra về Phương Cảnh, gia cảnh của anh ta rất bình thường, bình thường khiến người khác nghi ngờ.

"Dương Sâm..."

"Hôm khác chúng ta nói chuyện, bây giờ anh có cuộc họp phải đi. Hẹn em hôm khác". Anh đứng dậy rồi đi lưu lại Lâm Tịnh một mình.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Nhớ Nhưng Không Ngươi

Từ hôm cãi nhau với Lưu Hà làm cô tức giận bỏ đi Lâm Tịnh không gặp lại cô nữa gọi điện cũng không nghe khiến cô vô cùng buồn bã. Dương Sâm cũng luôn tránh mặt cô, nếu có gặp gỡ thì anh luôn lảng tránh nhắc đến chuyện hủy hôn.

"Hazz". Lâm Tịnh buồn bã thở dài.

"Anh đã nói là không được thở dài cơ mà?" Phương Cảnh nhìn Lâm Tịnh dịu dàng nói.

"Nhưng mà..."

"Không nhưng nhị gì cả, anh đưa em đi chơi nhé". Phương Cảnh kéo cô ra ngoài.

...

Trước khu vui chơi thành phố Lâm Tịnh và Phương Cảnh dắt tay nhau tiến vào.

"Em muốn đi tàu cao tốc". Lâm Tịnh ngược mắt nhìn tàu cao tốc đang lướt trên không trung nói.

"Anh đi mua vé". Phương Cảnh vội vàng đi mua vé.

"Đến lượt mình rồi". Lâm Tịnh hào hứng nói.

"Em có thể ôm anh nếu em sợ". Phương Cảnh vỗ ngực nói.

"Ai thèm". Lâm Tịnh nhìn anh vênh mặt nói.

Hai người ngồi vào ghế của đoàn tàu thất dây an toàn cẩn thận. Đoàn tàu từ từ lăn bánh, ban đầu chậm rãi rồi bỗng nhiên vọt lên cao bằng tốc độ nhanh như tên lửa khiến mọi người hét ầm lên.

"A..." Phương Cảnh sợ hãi nắm chặt tay Lâm Tịnh gào hét.

"Haha... Là ai vừa tự đắc thế?" Lâm Tịnh cười như nắc nẻ trước biểu hiện của anh.

"A..." Đáp lại cô chỉ là tiếng gào hét của ai đó.

Đến khi tàu dừng lại mọi người xuống dưới hết mà Phương Cảnh vẫn còn nhắm mắt.

"Mơ mất ra". Lâm Tịnh ôm bụng cười trước biểu hiện của anh.

"Vui lắm à?". Phương Cảnh nhìn cô ai oán, rõ ràng là cô đang cố ý chinh anh.

Lâm Tịnh nhin cười nhún vai nhìn anh.

"Muốn nữa không?" Hai tay chống nạnh Lâm Tịnh hỏi anh.

Phương Cảnh cúi đầu im lặng.

...

"Mai anh phải đi công tác có lẽ tuần nữa mới về".

Phương Cảnh ôm cô nói.

"Lâu thế".

"Anh sẽ cố gắng về sớm". Phương Cảnh ôm cô chặt hơn hít lấy hương ngọc lan trên người cô. Người con gái này làm anh trầm luân mất rồi.

"Em chờ anh". Cô vòng tay ôm lấy anh khẽ nói.

Hai người hôn nhau một nụ hôn dài tựa một thế kỉ. Phương Cảnh hôn xuống cuồng nhiệt vừa hôn vừa cởi cúc áo của cô.

"Thật đẹp". Hai mắt nhìn chăm chăm vào bầu ngực đầy đặn của cô khẽ nói.

Lâm Tịnh ngượng ngùng cúi đầu, thấy vẻ mặt này của cô Phương Cảnh không thể kiềm chế được nữa hôn lên ngực cô. Một đêm xuân tình kéo dài đến sáng.

Hôm sau khi Lâm Tịnh thức dậy đã là 1 giờ trưa.

"Chết rồi" Cô vùng dậy nhưng cơ thể đau nhức khiến Lâm Tịnh kêu lên.

Liếc mắt thấy mảnh giấy trên bàn Lâm Tịnh cầm lên đọc "anh thấy em ngủ say nên không nỡ gọi chặc đêm qua làm em mệt. Anh sẽ cố gắng về sớm, yêu em"

Đọc xong hai má Lâm Tịnh đỏ bừng, cô nhớ anh anh vừa rời đi cô đã nhớ anh mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Anh Về Rồi

Một tuần nhanh chóng qua đi hôm nay là ngày Phương Cảnh đi công tác trở về.

"Vú Trần, con mặc chiếc váy này thế nào, đẹp không?". Lâm Tịnh như chú chim nhỏ líu lo bên tai vú Trần.

"Con mặc gì cũng đẹp". Vú Trần ôn hoà nói, bà là người chứng kiến cô chủ lớn lên từ lâu bà đã coi Lâm Tịnh như con gái của mình.

"Con đi rồi về nha". Lâm Tịnh tinh nghịch hôn lên má vú Trần rồi rời đi.

"Đúng là đứa nhóc đáng yêu". Vú Trần nhìn theo lắc đầu nói.

"Nó lại đi đâu vậy?" Lâm Đạt từ trên lầu đi xuống thấy vậy liền hỏi.

"Tôi cũng không biết". Vú Trần cung kính trả lời.

"Hazz, con nhỏ này". Lâm Đạt cũng phải bó tay với con gái mình.

....

Đứng đợi ở đại sảnh sân bay hai mắt Lâm Tịnh đảo như bi nhìn về phía lối ra. Thấy Phương Cảnh tao nhã đi ra hai mắt cô sáng lên, lao vào lòng anh.

"Em nhớ anh". Giọng nói ngọt ngào của Lâm Tịnh vang lên khiến Phương Cảnh mỉm cười.

"Anh về rồi đây". Anh vuốt mái tóc mềm mượt của cô cung chiều nói.

Hai người tay trong tay rời khỏi sân bay để lại những cái nhìn của mọi người.

"Tặng em". Anh đưa cho cô hộp quà tinh xảo.

Lâm Tịnh mở ra xem chỉ một giây sau cô hoàn toàn sửng sờ.

"Đẹp quá".

Là một chiếc lắc tay kim cương lấp lánh. Đeo lên cổ tay nhỏ nhắn của cô thì hợp vô cùng.

"Cảm ơn anh, em rất thích". Lâm Tịnh ôm cổ anh nũng nịu.

"Em đúng là yêu tinh". Anh hôn cô khàn giọng nói.

Lâm Tịnh cảm thấy vật nam tính của ai đó đang dần trôi dậy hai má liền đỏ bừng: "Sắc lang"

"Em hãy làm gì đó để cảm ơn anh về món quà đi". Anh cầm tay của cô đặt lên vật nóng bỏng của mình.

"Được thôi, hôm nay em sẽ "ăn" anh". Lâm Tịnh tự đắc nói.

Hai người hôn nhau, ôm nhau thật chặt một đêm kích tình cứ thế kéo dài đến gần sáng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Leo Cao Cẩn Thận Ngã Đau

Kích tình qua đi Lâm Tịnh mệt nhọc ngủ say trong lòng anh. Phương Cảnh cúi xuống nhìn người con gái đang cuộn tròn người gối đầu lên tay mình trong lòng lại vang lên tiếng nói của ông Andy

"Con nên nhớ ta có thể chờ được nhưng con gái của ta thì không. Mark, ta cho con thời gian 3 tháng nếu con không giải quyết được ta sẽ giúp con".

Có vẻ anh phải đẩy nhanh tiến trình kế hoạch của mình rồi. Nhưng trong lòng lại có muôn vàn điều không nỡ.

....

Lưu Hà ngồi bó gối trên giường thất thần nhìn ra cửa sổ. Cô cảm thấy chán ghét cuộc sống hiện tại chỉ muốn rời đi đến một nơi thật xa.

"Cô chủ, ông bảo cô xuống ăn cơm". Người giúp việc nói.

"Tôi biết rồi".

Trên bàn cơm bày đầy đủ những món ăn xa xỉ mà những người thường nằm mơ cũng không có mà ăn. Nhưng cô một chút tâm trạng ăn uống cũng không có.

"Ăn đi, dạo này thấy con gầy đi rồi". Ông Lưu gấp vào bắt cho cô dịu dàng nói.

Nhìn vào những món ăn trên bàn Lưu Hà cảm thấy dạ dày chua xót cô bặm miệng chạy vào nhà vệ sinh để lại ông Lưu vẻ mặt đầy lo lắng.

Trong nhà vệ sinh Lưu Hà nôn đến cả mặt đầy nước mắt. Rửa mặt mũi sạch sẽ Lưu Hà nhìn vào trong gương cẩn thận suy nghĩ, dạo này cô thường xuyên buồn ngủ đồ ăn dầu mỡ chỉ nhìn thấy là sẽ nôn hết và đặc biệt là tháng này kinh nguyệt của cô chưa đến. Lẽ nào...trúng số rồi?

....

Trong nhà hàng Phương Cảnh đang dùng bữa với một người phụ nữ trung tuổi. Người phụ nữ này không phải ai khác chính là Thẩm Đan-mẹ của Lâm Tịnh.

"Cậu là một chàng trai không tồi". Thẩm Đan lên tiếng phá vỡ bầu không khí yên tĩnh.

"Cảm ơn bác gái". Anh cúi đầu cảm ơn.

"Hazz, dạo này con bé nhà tôi mãi chơi nên không có thời gian quan tâm đến bà già này nữa. Cậu nói xem tôi nên làm gì với nó bây giờ?". Thẩm Đan nhẹ nhàng cất bít tết nói.

"..."

"Nó lại không biết nhìn người lại đi kết giao với những người không có lai lịch rõ ràng khiến người làm mẹ như tôi lo lắng vô cùng, cậu thấy có đáng trách không?"

"Bác gái, con thật lòng với cô ấy". Anh nói thẳng vào chủ đề chính.

"Cuộc sống bây giờ cậu nói xem hai chữ "thật lòng" đáng bao nhiêu tiền?". Thẩm Đan đặt cái đĩa trong tay xuống nhìn anh hỏi.

"Con đảm bảo cô ấy sẽ sống thật sung sướng". Phương Cảnh kiên quyết đảm bảo.

"Ai nói là nó sẽ sống với cậu? Một con người không rõ lai lịch như cậu sẽ khiến người khác tin tưởng sao?"

"Bác gái..."

"Cậu tưởng tôi cũng dễ bị lừa giống Lâm Tịnh? Nực cười, cậu không sợ leo cao quá rồi sẽ có ngã đau sao? Lần này tôi chỉ nói chuyện nhẹ nhàng vậy thôi còn lần sau cuộc nói chuyện của chúng ta sẽ không còn ăm ắp như hôm nay đâu". Bà nhìn anh một cái nhìn sắc lạnh rồi lạnh lùng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Mỗi Người Một Suy Nghĩ

Trong phòng tổng giám đốc của tập đoàn Dương Thị Dương Sâm đang trầm tư suy nghĩ. Anh đứng bên khung cửa kính ngắm nhìn vẻ đẹp tuyệt diệu bên dưới. Mùi thuốc lá lượn quanh trong không khí khiến môi trường nơi đây càng thêm bí bách.

"Phương Cảnh, mục đích của cậu là gì?". Anh tự hỏi ánh mắt nhìn xa xăm.

Trên bàn là tập tài liệu của Phương Cảnh mà anh tốn bao công sức mới tra ra được. Một con người nhìn có vẻ tao nhã lại đi kết thân với người trong giới xã hội đen? Mục đích của anh ta không hề đơn giản.

"Đang nghĩ gì mà trầm tư thế?". Lâm Tịnh vào từ lúc nào anh không hề hay biết cho đến khi cô lên tiếng.

"Chuyện công việc thôi".

"Có thể đi ăn trưa với em được không tổng giám đốc Dương?". Cô tinh nghịch hỏi anh.

"Đương nhiên là được rồi". Anh cười khẽ rồi cầm tay cô ra khỏi công ty.

....

Bên phía Phương Cảnh căng thẳng vô cùng. Phương Cảnh với Tô Hạo đang bàn luận chuyện gì đó, về mặt ai cũng vô cùng nghiêm túc.

"Cậu muốn đánh nhanh rút nhanh?". Tô Hạo hút một hơi thuốc lá rồi cất giọng hỏi.

"Đúng vậy?". Phương Cảnh vắt chéo chân vừa xem tài liệu vừa trả lời.

"Có quá đáng với cô nhóc đó không?". Đây mới là mấu chốt khiến hai người trầm trồ.

Gấp tài liệu lại ánh mắt Phương Cảnh hằn lên những tia máu.

"Tôi không có lỗi, có trách thì trách cô ấy mang họ Lâm".

....

Lưu Hà thất thần đi từ bệnh viện ra trong đầu vẫn còn vang lên giọng nói của bác sĩ.

"Cô Lưu, chúc mừng cô cái thai đã được ba tuần rồi".

Có thai? Nụ cười, cô lại đi mang trong mình giọt máu của một người đàn ông xa lạ.

Vô thức đặt tay lên bụng cô đang cố gắng cảm nhận sự sống của một sinh linh bé nhỏ. Trên mặt lạnh toát, Lưu Hà đưa tay lên định lau thì mới phát hiện ra mình đã khóc từ bao giờ.

"Cô gái, không sao chứ?" Người đi đường quan tâm hỏi han.

Lưu Hà vô thức lắc đầu cô gạt mọi người ra chạy nhanh về phía trước. Từ xa một chiếc ô tô với tốc độ kinh người đang phóng đến khiến mọi người sợ hãi hét lên.

"Chết tiệt, mắt em để trang trí thôi à?". Một giọng nói xa lạ nhưng có phần quen thuộc kéo cô về hiện tại.

Lưu Hà sững sờ nhìn người đàn ông trước mắt, anh vừa cứu cô sao?

"Tôi hỏi em là mắt em để trang trí à, rõ ràng nhìn thấy xe vẫn còn lao ra". Anh tức giận mắng cô, nếu chỉ chậm một phút thôi chắc bây giờ cô cũng là ma rồi.

Lưu Hà khóc, những giọt nước mắt thi nhau rơi xuống gương mặt tái nhợt. Đã lâu lắm rồi cô mới được quan tâm như vậy, cảm giác này vô cùng tuyệt vời.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Thay Đổi

Lại một tháng qua đi chỉ còn nửa tháng nữa là đến Tết Nguyên Đán. Trên đường mọi người tấp nập sắm Tết, nhà họ Lâm cũng không ngoại lệ.

"Tịnh, chiều đi siêu thị với mẹ nhé". Thẩm Đan hiền hoà cười nói.

"Vâng".

Tâm trạng gần đây của Lâm Tịnh không tốt, Phương Cảnh thường xuyên đi công tác điện thoại cũng luôn tắt máy làm cô vô cùng lo lắng.

Cô thở dài, ánh mắt vô hồn nhìn hoa hướng dương trồng trong vườn. Màu vàng của hoa làm cho cả khu vườn trở nên sống động hơn.

Đang ngẩn ngơ thì nghe thất tiếng vù Trần đằng sau.

"Cô chủ, bà bảo cô chuẩn bị quần áo rồi lát đi siêu thị với bà".

"Con biết rồi"

....

Nước Mỹ.

Los Angeles là thành phố lớn nhất nhì nước Mỹ, Phương Cảnh đã đến đây được gần nửa tháng. Anh đứng trên toà nhà 15 tầng ngắm nhìn cảnh đẹp bên dưới.

"Mark, đang nhớ về cô ta sao?". Moon ôm anh từ phía sau dịu dàng hỏi.

Cô nhận ra sự thay đổi của anh, trong mắt anh cô nhìn thấy hình bóng của một người con gái khác, điều này làm cô lo lắng không nguôi.

"Không có, anh đang nghĩ làm thế nào mới khiến cô ta sống không bằng chết". Anh xoay lại ôm cô trong mắt tràn đầy hàn ý.

"Em sợ anh sẽ hối hận". Cô ôm chặt anh hơn run rẩy nói.

"Anh không hối hận". Anh ép mình nói ra những lời tàn nhẫn nhưng không hiểu sao tim anh như đang vỡ ra.

"...". Moon siết chặt hai cánh tay làm khoảng cách của hai người gần như bằng không. Chỉ có như vậy cô mới cảm thấy anh vẫn thuộc về mình.

Từ khi nào cô trở nên yếu đuối như vậy.

.....

Tô Hạo thời gian qua như cái đuôi của Lưu Hà làm cô không dám ra ngoài.

"Con ơi, mẹ phải làm sao đây?". Cô đặt tay lên bụng nói nhỏ.

Thời gian qua cô ốm nghén vô cùng khổ sở. Cô biết người đàn ông kia là Lão Đại của hắc đạo, buôn bán thuốc phiện vũ khí những điều độc ác đó không có gì là anh ta không làm.

"Mẹ đem con chạy trốn nhé?". Đây là ý nghĩ luôn túc trực trong đầu cô suốt thời gian qua.

Trong đầu cô nghĩ đến một người, hẳn có thể giúp cô chứ?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Ai Có Thể Tin Họ Chỉ Đơn Thuần Là Bạn Bè

Sau hơn một tháng không liên lạc cuối cùng Phương Cảnh cũng bình an trở về. Tâm hồn lơ lửng của Lâm Tịnh cuối cùng cũng được thờ phào nhẹ nhõm nhưng niềm vui của cô đã tan biến khi anh dẫn theo một người con gái khác.

Người con gái đó vô cùng xinh đẹp, mái tóc màu xanh rêu dài đến thắt lưng uốn thành từng lọn trước ngực. Đôi mắt màu nâu lạnh lùng kết hợp với môi trái tim làm người khác hoàn toàn bị thu hút từ cái nhìn đầu tiên.

Lúc này đây cô ta đang đứng trước mặt Lâm Tịnh tỉ mỉ quan sát cô:

"Chào cô, tôi là bạn học tại Mỹ của Cảnh cô có thể gọi tôi là Moon".

Với tư thế ngẩng cao đầu ánh mắt Lâm Tịnh không khó nhận ra người con gái trước mặt cô hoàn toàn coi cô là tình địch. Thu lại ánh mắt Lâm Tịnh cũng

cất lời chào lại. Hôm nay Lâm Tịnh mặc một chiếc váy hồ lung màu trắng đối lập hoàn toàn với Moon, cô ta mặc chiếc đầm màu đen trễ vai màu đen hai người phụ nữ đối lập nhau trong đầu họ đang âm thầm đánh giá đối phương.

Nhận ra không khí có mùi thuốc súng Phương Cảnh vội vàng đứng ra:

"Tịnh, Moon là bạn anh còn bây giờ là đối tác làm ăn với anh hai người đã chào hỏi rồi thì chúng ta sẽ cùng nhau ăn cơm, ok?"

....

Trên bàn ăn tất cả các món đều là đồ Tây không cần nghĩ cũng biết là để chiều cái miệng của người nào đó. Lâm Tịnh đặt đũa xuống nói:

"Em ăn không quen đồ Tây".

Một câu nói nhưng trong đó chứa đầy sự khó chịu và bức tức, Moon thấy vậy thì cười nói:

"Tôi lại cảm thấy rất ngon. Cảnh cũng đã ở Mỹ lâu như vậy những món ăn này hoàn toàn có thể vừa miệng anh ấy".

"Em vào toilet một chút". Lâm Tịnh không để ý đến lời châm chọc của Moon đứng dậy đi vào toilet.

Moon nhìn theo rồi hất cằm về phía Phương Cảnh hỏi:

"Anh không đuổi theo à?"

"Đó là toilet nữ". Câu nói của anh đã làm Moon vừa lòng.

....

Trong toilet Lâm Tịnh xả nước rửa mặt trong bụng chất đầy những nghi vấn. Bạn bè? Có quý mới tin, cô có một cảm giác vô cùng sợ hãi từ khi anh đi Mỹ.

Người con gái đó xinh đẹp như vật bất cứ người đàn ông nào cũng phải xiêu lòng. Cô không tin giữa họ chỉ là tình bạn đơn thuần, dừng lại những suy nghĩ Lâm Tịnh trang điểm lại rồi bình ổn tâm trạng rồi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Cuộc Trò Chuyện Của Hai Người Phụ Nữ

Kết thúc bữa tối Phương Cảnh gọi taxi đưa Moon về khách sạn còn anh lái xe đưa Lâm Tịnh về.

Trong xe bầu không khí vô cùng bức bối Lâm Tịnh cúi đầu chạm vào chiếc vòng kim cương anh tặng cô nhẹ giọng hỏi:

"Ở Mỹ rất bận sao?"

"Ừm". Anh vừa lái xe vừa trả lời.

"Bạn đến nỗi không thể trả lời điện thoại của em sao?"

Anh tắt xe vào lề đường quay sang nhìn cô:

"Tịnh, em phải hiểu cho anh công việc của anh rất bận".

Cô nhìn anh với ánh mắt bình tĩnh:

"Em lúc nào cũng hiểu cho anh nhưng hình như chưa bao giờ anh hiểu cho em"

"Em nói thế..."

"Em muốn về anh mau lái xe đi". Cô ngắt lời anh.

Phương Cảnh nhìn cô lúc lâu rồi tiếp tục khởi động xe.

....

Tối ngày hôm qua Lâm Tịnh nhận được điện thoại của Moon, cô ta hẹn cô sáng nay đi ăn sáng.

"Cho tôi một hamburger và một ly sữa". Lâm Tịnh gọi đồ xong mới ngược mắt nhìn người con gái ngồi đối diện mình.

"Như cô ấy". Moon nói.

Khi người phục vụ rời đi Lâm Tịnh mới lên tiếng:

"Lý do cô gọi tôi ra đây làm gì? Chắc không đơn thuần là ăn sáng?".

"Cô Lâm đây hình như có hiểu lầm gì với tôi thì phải? Tôi chỉ đơn thuần muốn kết bạn với cô thôi". Moon cười, một nụ cười làm Lâm Tịnh cảm thấy vô cùng giả tạo.

"Tôi không dám thấy người sang bắt quàng làm họ". Câu nói thể hiện rõ sự chán ghét của mình.

"Thế sao?". Một câu nói không đầu không cuối khiến Lâm Tịnh cảm thấy mình đang ở thế bị động.

Người phục vụ bưng đồ lên rồi lặng lẽ lui xuống. Moon lên tiếng: "Cảnh không thích hamburger".

"Hình như cô can thiệp quá sâu vào tình cảm của chúng tôi thì phải?". Lâm Tịnh lên tiếng cảnh cáo.

"Nhưng mà tôi thích, phải làm sao đây?". Cô ta trả lời nằm ngoài dự đoán của Lâm Tịnh khiến cô cảm thấy lúng túng.

"Có những thứ không phải cứ thích là được".

"Từ trước đến nay chỉ có những thứ tôi không thích thì người khác mới được dùng còn những thứ tôi muốn cho dù tôi chơi chán thì cũng sẽ không bỏ thí cho người khác. Đó mới là tính cách của tôi". Nói xong cô ta cười một cách mỉa mai cầm túi xách đứng dậy.

Đi ngang qua chỗ Lâm Tịnh cô ta dừng lại nói:

"Phải hiểu rõ tính cách của đối phương thì mới có thể kết bạn. Đúng không cô Lâm?"

Nói xong cô ta lạnh lùng rời đi không thèm quan tâm đến sắc mặt tái nhợt của Lâm Tịnh.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Sự Điên Cuồng Của Tô Hạo

Gần đây tâm tình của Lâm Tịnh buồn bực khó chịu nghĩ bằng ngón chân cũng biết là do sự có mặt của Moon. Cô ta là một người con gái không đơn giản chút nào khiến sự đề phòng của Lâm Tịnh tăng khá cao.

"Hình như cô và tôi rất có duyên thì phải, đến đâu cũng chạm mặt nhau".

Trong cửa hàng bán giày cao gót Lâm Tịnh đang thử giày thì có giọng nói vang lên từ đỉnh đầu. Ngẩng đầu lên nhìn Lâm Tịnh trả lời:

"Chắc là vậy".

Cô thử xong liền đưa thẻ tín dụng cho nhân viên và nói: "Tính tiền".

"Đôi giày cao gót đó tôi cũng rất thích". Moon nhẹ giọng nói, hôm nay cô ta buộc cao tóc lên trông gương mặt có chút khác lạ.

"Làm sao đây? Đôi giày này cả thành phố chỉ có cửa hàng này bán hơn nữa chỉ có một đôi duy nhất mà thôi". Trong giọng nói của Lâm Tịnh có chút châm chọc.

Nhân viên trở lại đưa giày và thẻ cho cô ngọt ngào nói:

"Cô Lâm là khách VIP của cửa hàng chúng tôi cho nên được giảm giá 10%, các khách hàng khác thì năm mơ cũng không bao giờ có được đặc cách như vậy"

"Cảm ơn"

Lâm Tịnh đi qua Moon nói: "Chúc cô tìm được đôi giày như ý"

Moon nhìn theo hừ lạnh: "Cứ kiêu ngạo đi nhà họ Lâm của các người sắp đi vào quá khứ rồi"

....

Lưu Hà mất tích đã gần 2 tháng nay Tô Hạo gần như lật cả thành phố lên mà vẫn không thấy tung tích của cô, đến nhà họ Lưu thì ông Lưu không hề rằng nói ra một lời khiến anh như phát điên.

Toà nhà chính của tập đoàn Tô Thị có 115 tầng hoạt động ở tất cả các lĩnh vực. Nhân viên được chọn vô cùng khắt khe làm việc thì ưu tiên những nhân viên có tính sáng tạo.

Trong phòng họp

"Tổng giám đốc, tôi thấy chúng ta nên từ bỏ khu đất này...". Giám đốc Lý đang run rẩy báo cáo ý kiến của mình.

"Giám đốc Lý, có phải ông thấy Tô Thị không có khả năng thu mua khu đất này?". Tô Hạo lên tiếng hỏi, đám cổ đông này đầu óc chứa cái quái quỷ gì vậy?

"Tôi...tôi...".

"Không cần biết bằng cách gì trong vòng nửa tháng phải thu mua được khu đất này thành công". Anh kiên quyết ra lệnh dứt lời đứng lên rời khỏi phòng họp.

"Đại ca, vẫn không có tin tức của cô Lưu". Trợ thủ đắc lực của anh-Lôi Phong nói.

"Rầm". Một đám của anh đánh xuống làm chiếc bàn làm việc nứt ra.

"Tôi nuôi một lũ vô dụng như thế này từ lúc nào mà không hay biết đến một người con gái cũng không tìm được. Đánh tụt cổ phiếu của Lưu Thị xem cô ta còn trốn được không?". Đôi mắt anh hằn lên những tia máu khiến người khác không dám đến gần.

"Vâng"

"A...Rầm". Tất cả đồ đạc trong phòng bị anh đập nát vụn miệng lâm bầm "Lưu Hà, em chơi tôi một vỏ đầu tôi sẽ nhớ suốt đời"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Kế Hoạch Bắt Đầu(1)

Trên đường cao tốc một chiếc Lamborghini màu xám bạc đang chạy với vận tốc kinh người. Dương Sâm lái xe mà trong đầu đang mải nghĩ đến gia thế của Phương Cảnh mà anh tốn bao công sức mới tra ra được.

Không ngờ anh ta với tổng giám đốc của tập đoàn Tô Thị lại có mối thâm tình như vậy. Mà tập đoàn Tô Thị chỉ là cái mác che giấu những việc mà người thường khó có thể tưởng tượng được.

"Phương Cảnh, rốt cuộc cậu là ai?". Câu hỏi này luôn túc trực trong đầu anh, điều anh lo lắng là anh ta tiếp cận Lâm Tịnh có mục đích.

Lấy điện thoại từ trong túi quần ra anh nhấn một dãy số trầm giọng ra lệnh:

"Theo dõi mọi hành động của Phương Cảnh cho tôi 24/24".

Cúp điện thoại đập mạnh chân ga chiếc xe lướt nhanh như một con gió chạy về phía trước.

.....

Tập đoàn Tô Thị

Trong phòng tổng giám đốc Lôi Phong cúi đầu nói:

"Đại ca, vẫn chưa tìm được tung tích của cô Lưu"

"Một lũ ăn hại đến một người sống sờ sờ cũng tìm không ra". Tô Hạo tức giận ném tất cả những giấy tờ trên bàn vào Lôi Phong.

"Đại ca, ông Lưu nhờ tôi chuyển đến anh một câu". Lôi Phong lạnh lùng nói.

"Hừm???". Giọng điệu cho thấy anh đang cố kìm nén nửa giận.

"Ông ấy nói: 'Anh có thể làm tất cả những gì anh muốn với Lưu Thị nhưng những gì anh làm chỉ càng đẩy Lưu Hà ra xa anh mà thôi'. Lôi Phong chuyển lời của Lưu Định lại với anh.

"...Ra ngoài đi, đừng tất cả những việc đang làm với Lưu Thị lại". Im lặng một lúc anh lạnh lùng ra lệnh.

"Động lòng rồi sao?" Phương Cảnh từ ngoài bước vào hỏi tất nhiên cuộc đối thoại vừa rồi anh cũng đã nghe.

"Nói tôi thì cậu cũng xem lại mình đi". Tô Hạo hừ lạnh.

Phương Cảnh tự nhiên đi đến sofa ngồi xuống cất giọng nói:

"Tôi nghĩ người như chúng ta không nên yêu thật lòng".

Tô Hạo im lặng, anh không thể phủ nhận những điều Phương Cảnh nói. Những người như họ nếu yêu thật lòng người đau khổ nhất chỉ là người con gái họ yêu mà thôi.

"Nhưng tôi nhớ cô ấy phát điên lên rồi". Đây là những lời thật lòng của Tô Hạo.

"Tôi muốn bắt đầu kế hoạch của mình". Phương Cảnh chuyển chủ đề đây mới là mục đích thật sự của anh tới đây.

"Chắc chắn rồi?". Tô Hạo hỏi

"Chắc chắn". Phương Cảnh chắc chắn trả lời.

"Không hối hận?"

"Tuyệt không hối hận"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Kế Hoạch Bắt Đầu(2)

Công ty của Phương Cảnh mới thành lập gần đây nhưng rất nhanh đã đi vào quỹ đạo, các nhân viên chăm chỉ làm việc cộng với người lãnh đạo tài ba đã làm cho một công ty mới thành lập từng bước một bước lên sàn giao dịch.

"Cho tôi một ly cà phê đặc". Phương Cảnh ngồi trong phòng làm việc kết nối với thư kí chủ tịch.

"Dạ". Thư kí ngọt ngào trả lời. Lâm Tịnh đến thì cũng là lúc thư kí chuẩn bị bưng cà phê vào thấy vậy cô tươi cười nói: "Đề tôi"

Khi cô mở cửa bước vào là lúc anh đang nhắm mắt nghỉ ngơi Lâm Tịnh nhẹ nhàng đặt cà phê xuống nhẹ giọng nói

"Cà phê của anh đây".

"Cứ để đó cho tôi". Anh vẫn không mở mắt ra.

Lâm Tịnh thấy vậy thờ dãi nghịch ngợm lấy tay bóp lấy chóp mũi anh cười: "Anh thật sự muốn em ra ngoài sao?"

Lúc này anh mới mở mắt ra đập vào mắt là gương mặt xinh xắn với nụ cười như ánh nắng của cô nhất thời có chút thất thần. Anh vươn tay gỡ lấy "móng vuốt" của cô cười nói: "Sao nỡ đuổi em đi chứ"

"Ai cho anh uống cà phê? Anh có biết uống cà phê là sẽ mất ngủ không, mà mất ngủ thì tinh thần sẽ không được tỉnh táo mà không tỉnh táo thì sẽ..."

"Anh biết rồi. Xem em kìa, lúc nào cũng như bà cụ". Đối với những lời lái nhai của cô anh chỉ có thể bó tay.

"Hừ". Cô bực bội chau mày lên trông vô cùng đáng yêu.

"Cũng trưa rồi mình đi ăn cơm đi". Anh đánh trống lảng

"Hôm nay em phải về nhà bố gọi điện nói có việc muốn nói với em". Cô ấy nãy nói.

"Vậy anh đưa em về"

....

"Phuong tổng, Lão đại muốn tôi nói với anh rằng tất cả mọi việc đều theo đúng kế hoạch không bao lâu nữa Lâm Thị sẽ biến mất trong ngành bất động sản". Lôi Phong nói.

"Cảm ơn cậu ấy dùm tôi".

Lôi Phong vừa rời đi thì thư kí thông báo: "Chủ tịch, có người tên Vương Sinh muốn gặp anh".

"Cho vào".

"Phuong tổng, tôi đã về". Người đàn ông tên Vương Sinh cúi đầu chào anh.

"Về là tốt rồi. Tô Lan khỏe không?". Phuong Cảnh quan tâm hỏi.

"Tô tiểu thư dạo này tâm tình tốt lên bác sĩ nói nếu như cô ấy tinh thần vui vẻ thì bệnh tình cũng sẽ thuyên giảm". Vương Sinh trả lời.

"Cậu đi gặp Tô Hạo đi chắc cậu ấy cũng rất muốn biết tình hình của em gái mình". Phuong Cảnh phân phó.

"Vâng"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Tô Lan

A....Choang....".

Trong một biệt thự to lớn ở ngoại ô thành phố mọi thứ trong phòng khách đều ngổn ngang lộn xộn. Ngồi trên mặt đất là một cô gái nhỏ nhắn mỏng manh khoác trên người chiếc váy ngủ màu trắng hai dây mái tóc dài đến thắt lưng buông xoã xuống vai nhìn từ xa trông cô như một thiên sứ. Nhưng thiên sứ này trên mặt lại chứa đầy vẻ hoang mang lo sợ cô ngồi trên đất cầm chống lên đầu gối lẩm bẩm nói:

"Họ muốn làm nhục tôi...họ muốn làm nhục tôi....A..."

"Lan tiểu thư...". Bà giúp việc muốn tiến lên nhưng lại không dám.

"Lan, anh đến đây. Đừng sợ...". Tô Hạo vừa vào cửa thì vội vàng chạy đến ôm cô vào lòng.

"Tránh ra...anh muốn làm nhục tôi đúng không? Cút đi!..." Cô hét lên đẩy Tô Hạo ra.

"Lan, em sao..." Tô Hạo muốn ôm cô lần nữa nhưng cô lại hét lên.

"Lan tiểu thư, anh ấy sẽ không làm gì cô đâu". Vương Sinh đứng sau Tô Hạo lên tiếng.

"Anh rút cuộc chạy đi đâu..." Tô Lan nhìn thấy Vương Sinh liền nhào vào lòng anh bật khóc chỉ có ở bên cạnh anh cô mới có cảm giác an toàn.

Vương Sinh nhìn cô gái trong lòng chỉ biết thở dài, từ khi nào đối với một nha đầu mà anh lại có sự kiên nhẫn tốt đến thế? Anh vòng tay ra sau cô ôn nhu nói: "Xin lỗi..."

Tô Hạo nhìn cảnh tượng trước mắt cũng chỉ có thể mở miệng nói: "Xin nhờ cậu vậy".

Có trời mới biết đây là lần đầu tiên anh cầu xin sự giúp đỡ của người khác.

"Không có gì". Vương Sinh lãnh đạm đáp.

"Bà dọn dẹp đi xong nấu cho cô ấy bát cháo đưa lên phòng cho tôi". Nói xong anh bế Tô Lan lên phòng.

"Chăm sóc Lan cho tốt". Tô Hạo phân phó xong cũng vội vã rời đi.

Lúc người giúp việc bung cháo lên thì thấy một cảnh tượng vô cùng đẹp mắt. Người đàn ông cao lớn nghiêm nghị đứng sau lưng cô gái xinh xắn đang vụng về chải tóc cho cô. Bàn tay thô ráp của anh vuốt những sợi tóc của cô ra sau chải một cách nhẹ nhàng như sợ làm cô đau.

"Đề trên bàn cho tôi". Anh lạnh lùng nói.

Bà giúp việc khẽ đáp một tiếng đặt bát cháo lên bàn rồi ra ngoài.

"Lan tiểu thư, chải xong rồi". Cuối cùng cũng chải xong anh thở phào nhẹ nhõm. Nếu như nửa năm trước anh lạnh lùng bỏ qua những gì mình nhìn thấy thì chắc bây giờ cũng không phải ngồi đây dỗ dành nha đầu hay làm loạn này.

Nửa năm trước Tô Lan nghịch ngợm bỏ lại vệ sĩ trốn ra ngoài chơi không ngờ gặp vào một lũ lưu manh. Chúng bắt cô trói vào một nhà kho bỏ hoang định giờ trò đùa bại lúc anh đi qua xông vào cô nhóc này vì chồng cự đã bị đánh cho cả người đầy những vết thương xanh tím có chỗ còn đang chảy máu lâm vào tình trạng hôn mê nhưng miệng vẫn lầm bầm phản kháng. Anh cởi áo khoác che đi cơ thể hầu như không còn mảnh vải của cô trong lúc vô thức cô túm lấy anh kêu cứu rồi ngất đi. Anh đưa cô về đây dưỡng thương không ngờ sự việc đó đã gây cho cô một cú sốc lớn tinh thần hoang mang sợ hãi. Sau nhiều ngày khóc lóc làm loạn bác sĩ tâm lý đã đưa ra kết luận cô bị tổn thương về mặt tinh thần bệnh này phải có thời gian mới hết. Sự việc này đến tai Phương Cảnh đã lập tức cho anh nghỉ phép ở nhà chăm sóc cho nha đầu này vì cô gái anh cứu không ai khác là em gái của bạn thân hắn, nghĩ lại đã đủ bực mình rồi.

"Tôi đói". Tô Lan đáng thương nhìn anh nói.

"Ok, tôi dứt cho cô". Nhìn vào cặp mắt long lanh kia anh chỉ có thể thỏa hiệp.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

Dỗ dành cả buổi cuối cùng Tô Lan cũng chịu ngoan ngoãn đi ngủ. Vương Sinh lặng lẽ về phòng thay quần áo rồi lái xe rời khỏi căn biệt thự.

Đến quán bar anh đi thẳng lên phòng Vip nơi Phương Cảnh và anh đã hẹn trước. Đẩy cửa vào bên trong yên tĩnh hoàn toàn đối lập với không khí náo nhiệt bên ngoài, liếc mắt thấy Phương Cảnh ngồi ở trên sofa nhàn nhã uống rượu. Rảo bước đến trước mặt Phương Cảnh anh nhàn nhạt lên tiếng: "Cậu thật sự không thấy đau lòng sao?"

"Đau lòng? Cảm giác này đã mất từ khi ba mẹ tôi ôm hận mà qua đời rồi". Phương Cảnh lạnh lùng nói.

"Đừng làm việc khiến mình hối hận là được". Vương Sinh tự rót cho mình ly rượu lên tiếng.

"Từ khi nào cậu có tính lo chuyện bao đồng vậy? Nếu về muộn thì không biết Tô Lan sẽ như thế nào đâu." Nhìn Vương Sinh uống rượu Phương Cảnh cất lời châm chọc.

"Hừ! Cậu lo mà giải quyết ổn thỏa cho cô người yêu họ Lâm bé nhỏ của cậu đi". Vương Sinh cũng không chịu lép vế đáp lại.

Nhắc đến Lâm Tịnh lòng anh lại nhói lên đau đớn, thật sự anh cũng không muốn làm việc có lỗi với cô nhưng nghĩ đến cảnh ba anh vì gia đình phá sản mà nghĩ quần nghĩ đến ánh mắt căm hận cùng lời trăn trối trước lúc chết của mẹ anh thật sự không thể buông bỏ hận thù được. Có trách thì trách cô đã mang họ Lâm!

"Tôi sẽ không yếu lòng với cô ta". Dứt lời anh ngửa cổ uống cạn ly rượu ánh mắt trở nên ngoan độc.

...

Thời gian gần đây lịch học của Lâm Tịnh trở nên dày đặc việc gặp mặt với Phương Cảnh ăn bữa cơm cũng trở nên xa xỉ. Công ty của bố đang gặp vấn đề về vốn đầu tư khiến ông vô cùng bận rộn bầu không khí trong nhà lúc nào cũng ảm đạm.

"Mẹ, ba lại không về ăn cơm sao?" Lâm Tịnh nhìn bàn cơm buồn bã hỏi.

"Ba con dạo này bận rộn công việc mẹ con mình cứ ăn trước đi". Thẩm Đan cất lời an ủi con gái.

"Công ty nhà mình gặp vấn đề lớn lắm hả mẹ? Có khi nào..." Cô định nói lại thôi.

"Vớ vẩn! Dù việc có lớn thế nào đi nữa thì với khả năng của ba con mọi việc rồi sẽ tốt đẹp cả thôi." Bà lớn tiếng nói như cho con gái nghe và cũng nói cho chính bản thân mình.

Tại phòng họp của Phương Thị giám đốc kế hoạch đang báo cáo tình hình một cách cẩn thận. Phương Cảnh nghe xong lãnh đạm lên tiếng: "Không cần biết các người dùng cách gì tôi muốn trong thời gian sớm nhất thu mua thành công Lâm Thị cho tôi".

"Nhưng Lâm Thị là công ty có nền tảng vững chắc việc thu mua sẽ tốn khá nhiều thời gian..." Giám đốc kế hoạch rụt rè lên tiếng.

"Thế tôi nuôi đám vô dụng các người làm gì? Tôi cho các người 1 tháng nếu không làm được thì hãy rút khỏi đây cho tôi". Nói xong anh lạnh lùng đứng dậy rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Nguy Cơ Phá Sản

Tập đoàn Lâm Đạt đang lâm vào tình trạng khủng hoảng nghiêm trọng các công ty đối tác lần lượt hủy hợp đồng dẫn tới nguồn vốn đầu tư cạn kiệt, nếu tình trạng này vẫn tiếp diễn rất có thể tập đoàn sẽ rơi vào khủng hoảng nghiêm trọng..."

"Bụp..." Lâm Tịnh đánh rơi chiếc điều khiển ti vi trên tay gương mặt tràn đầy vẻ lo lắng. Nửa tháng nay bố thường xuyên đi sớm về khuya trên người lúc nào cũng nồng nặc mùi rượu bia không cần nghĩ cũng biết thời gian này ông phải tiếp rất nhiều khách để có nguồn vốn đầu tư. Tập đoàn Lâm Đạt lớn mạnh đang rơi vào hoàn cảnh nguy khó làm cô không thể yên tâm được.

"Mẹ, ti vi nói có thật không?" Cô chạy vào trong bếp hỏi mẹ.

"Đã bảo con đừng lo lắng linh tinh cơ mà, ti vi lúc nào chả nói quá lên. Việc của con là chuyên tâm học hành cẩn thận là được rồi." Thảm Đan vừa gọt hoa quả vừa nói.

"Nhưng mà..."

"Không nhưng nhị gì hết, mau lên phòng học bài đi". Bà lớn tiếng nói.

Thấy bóng cô khuất dần lúc này bà mới thở phào nói bà không lo lắng là nói dối nhưng là một người mẹ người vợ bà phải tỏ ra mạnh mẽ thì mới khiến chồng bà yên tâm phần nào.

....

"Chủ tịch Lâm, tôi điều tra là người có ý gây khó khăn với chúng ta". Trợ lý báo cáo những gì mà anh ta điều tra được.

"Tôi biết, cậu hãy gặp luật sư chuyển nhượng mảnh đất 200m2 ở trung tâm thành phố sang tên Tịnh cho tôi". Lâm Đạt phân phó.

Điều ông cần làm nhất bây giờ là đảm bảo cho vợ con mình một tương lai tốt đẹp vì không bao lâu nữa tập đoàn này không còn là tài sản nhà họ Lâm nữa rồi.

"Những ân oán trong quá khứ cũng nên kết thúc rồi..." Ánh mắt ông trở nên xa xăm khi nói câu này.

"Phương Cảnh, con cáo già Lâm Đạt này hình như đã biết chúng ta là người đứng sau, ông ta đã cho luật sư sang tên mảnh đất ở trung tâm thành phố cho Lâm Tịnh rồi còn chuẩn bị cho vợ ông ta một căn biệt thự bên Paris nữa". Tô Hạo vừa nghịch điện thoại vừa nói.

"Hừ, muốn chuẩn bị đường lùi cho vợ con sao? Nằm mơ!" Anh cười lạnh.

"Mặc dù là một con cáo già thủ đoạn đê tiện nhưng lại là một người chồng người cha tuyệt vời". Về mặt này Tô Hạo không thể phủ nhận.

"Những việc đó sao có thể bù đắp lại những nỗi đau mà gia đình tôi đã phải gánh chịu. Tôi sẽ không tha cho ông ta". Phương Cảnh nghĩ đến những ngày tháng kia là lòng căm hận lại trào dâng, anh sẽ làm ông ta sống không bằng chết!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Như Người Xa Lạ

Chuông tan học vừa kêu Lâm Tịnh nhanh chóng thu dọn sách vở tạm biệt bạn học ra về.

"Cô Lâm, cho hỏi tình hình tập đoàn Lâm Đạt ra sao?"

"Cô Lâm, cô có suy nghĩ gì..."

"Cô Lâm, liệu Lâm Đạt có phá sản không?..."

Các phóng viên thấy cô ta liền chen nhau phóng vấn dọa cho cô hoảng sợ. Lâm Tịnh nhìn những phóng viên trước mắt lo lắng nói: "Tôi không biết..."

"Cô Lâm, xin cô tiết lộ một chút thông tin cho chúng tôi."

"Đúng vậy, cô Lâm..."

"Tịnh, lên xe". Đang chìm trong sự hãi thì có một giọng nói trầm thấp vang lên bên tai. Ngỡ là Phương Cảnh cô tươi cười quay lại nhưng người đứng sau cô lại là Dương Sâm khiến cô hụt hẫng không ít.

"Đi nào". Anh cầm tay cô kéo cô ra khỏi đám phóng viên đến cửa xe thì quay lại lạnh lùng nói với đám phóng viên: "Nếu các người dám làm phiền cô ấy hay đưa tin lung tung về tập đoàn Lâm Đạt thì tôi sẽ cho toà soạn của mấy người phá sản hết".

Dứt lời liền lên xe rồi đi làm cho đám phóng viên không có cơ hội mở miệng.

"Em vào nhà đây, anh lái xe cẩn thận". Cô đóng cửa xe rồi cất bước đi.

"Tịnh, có khó khăn thì hãy tới tìm anh". Anh nói vọng theo bóng lưng cô. Lâm Tịnh nghe anh nói vậy thì chỉ giờ tay tạm biệt anh rồi đi thẳng vào nhà.

Vào phòng Lâm Tịnh liền gọi ngay cho Phương Cảnh chuông reo hồi lâu mới có người nhận máy: "Cảnh, hôm nay em..."

"Tôi là Moon, cô Lâm". Đầu dây bên kia lên tiếng.

"Cảnh đâu, cô sao lại nghe máy?". Nghe được giọng của Moon cô liền lạnh lùng lên tiếng.

"Cảnh của cô à? Anh ấy đang ngủ." Moon cười nói.

"Ngủ? Cô với anh ấy..."

"Xin lỗi cô Lâm tôi ngủ vẫn chưa đủ giấc xin cúp máy trước. Bye bye!" Nói xong liền cúp máy.

Thấy cô ta tắt máy cô liền cầm lấy chìa khoá xe đi ra ngoài.

Phương Cảnh họp xong về văn phòng thấy Moon đang ngồi trên sofa đọc tạp chí. Mái tóc xanh rêu rủ xuống bên má làm cô càng thêm xinh đẹp nhưng trong lòng anh lại đang nhớ đến bóng hình nhỏ nhắn đáng yêu kia.

"Họp xong rồi? Mệt lắm không?" Cô kéo anh ngồi xuống ghé xoa vai cho anh.

"Mệt vẫn có thời gian đi ăn cơm với em". Anh nhẹ nhàng nói.

"Nghe nói tập đoàn Lâm Đạt khủng hoảng trầm trọng không biết cô người yêu bé nhỏ của anh sẽ làm sao đây?". Cô châm chọc nói.

"Kệ cô ta đi".

Hai người dắt nhau đến đại sảnh thì Lâm Tịnh bước nhanh vào.

"Em đến có việc gì?"

"Em...". Cô nhìn họ tay trong tay thì hai mắt đau nhói không nói lên lời.

"Xin chào, cô Lâm" Moon cất tiếng chào.

"Em về trước đi tôi phải đi gặp khách hàng. Hôm khác sẽ tới tìm em". Nói xong anh và Moon dắt nhau lướt qua cô như người xa lạ

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Cảm Ơn Đã Cho Tôi Biết

Lâm Tịnh không biết làm sao mình lại về được đến nhà, nằm trong phòng những giọt nước mắt kìm nén bấy giờ lặng lẽ rơi xuống bên gối thấm ướt một mảng. Chưa bao giờ cô cảm thấy đau lòng như lúc này người đàn ông của cô bấy giờ đang tay trong tay với người đàn bà khác. Khóc mệt rồi thì cô thiếp đi mà không hề biết cũng có một người đàn ông vì cô mà lưỡng lự báo thù.

Đang ngủ thì thấy dưới nhà ồn ào làm cô tỉnh giấc, xuống dưới phòng khách thì thấy người làm đang xì xào to nhỏ thấy cô liền im bật.

"Mẹ, có chuyện gì?". Cô cất tiếng hỏi mẹ.

"Tĩnh, làm sao đây... công ty..." Thảm Đan khóc lóc nói không lên lời.

"Mẹ, bình tĩnh nói". Thấy mẹ như vậy cô cũng không biết làm sao.

"Công ty phá sản rồi cha con bây giờ đang bị cảnh sát điều tra..." Nói xong bà ngất lịm đi.

"Mẹ... mau gọi bác sĩ". Cô hoảng hốt kêu người làm gọi bác sĩ.

.....

"Cô Lâm, bà nhà chỉ là sốc quá nên ngất đi tôi đã tiêm thuốc cho bà ấy rồi. Một lát nữa sẽ tỉnh ngay thôi". Bác sĩ nhẹ nhàng nói.

"Cảm ơn ông". Tiễn bác sĩ về cô dặn người làm nấu cháo cho mẹ còn mình thì lái xe đến công ty Phương Cảnh tìm anh.

"Cô Lâm..." Thư kí thấy cô liền lúng túng ngăn cản.

"Tránh ra". Cô to tiếng hét thư kí ra rồi xông vào phòng họp.

"Phương Cảnh, anh ra đây cho tôi". Không kiêng nể các vị cổ đông đang họp cô lớn tiếng nói.

"Hôm nay dừng ở đây, mọi người hãy đi ăn mừng việc thu mua Lâm Đạt thành công". Nói xong anh rời đi.

Vào phòng riêng của anh cô không kìm được tức giận mắng: "Anh khốn nạn"

"Tôi khốn nạn? Khốn nạn đến vậy cũng không bằng ông bố đáng kính của em". Anh cũng tức giận to tiếng.

"Bốp!" Một cái tát trời giáng vang lên ngay lập tức trên mặt anh hiện lên năm dấu tay đỏ ửng và tơ máu vì móng tay của cô cào rách.

"Đánh tôi? Gan em cũng to đấy". Anh nhìn cô với đôi mắt lạnh lùng.

"Anh đã bao giờ yêu tôi thật lòng chưa?". Cô khóc hỏi anh.

"Yêu em? Xin lỗi, tôi chưa từng". Anh cười nói.

Câu nói của anh như xé nát trái tim của cô. Cô vừa khóc vừa cười nhìn anh nói: "Cảm ơn anh đã cho tôi biết". Nói xong cô lặng lẽ rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Nơi Này Rất Đau

Rời khỏi công ty Phương Cảnh cô một mình lái xe ra bờ sông. Đứng bên bờ sông nhìn dòng nước chậm rãi trôi cô chợt nghĩ "nếu mà gieo mình xuống đó thì sẽ không còn đau khổ nữa. Lâm Tịnh gạt mình vì ý nghĩ điên rồ đó trong đầu mình, cố gắng bình ổn cảm xúc rồi lên xe về nhà.

Vừa vào nhà thì thấy vú Trần đang cầm sữa lên cho mẹ cô nhẹ nhàng nói: "Vú để con".

Lâm Tịnh đứng trước cửa phòng ngủ cố gắng làm ra vẻ tự nhiên nhất rồi mở cửa bước vào.

"Mẹ tỉnh rồi? Mau uống hết ly sữa này đi!". Nói xong đưa cốc sữa đến trước mặt mẹ.

Bà Thảm Đan cầm cốc sữa nức nở nói: "Bố con trong đó không biết thế nào con bảo ta làm sao nuốt trôi cơ chứ?"

"Không nuốt trôi cũng phải nuốt, nếu bố về mà thấy mẹ tiều tụy chắc chắn sẽ rất đau lòng. Mẹ muốn bố đau lòng sao?". Bố mẹ cô tình cảm rất sâu đậm cho nên khi nói những lời này bà Thắm nhất định sẽ ngoan ngoãn uống sữa.

Quả nhiên sau khi nghe con gái nói bà Thắm liền vội vàng nói: "Đúng, ta phải khỏe mạnh thì bố con mới an tâm cho được."

Trong phòng nghỉ của Phương Thị.

Phương Cảnh ngồi trên bàn làm việc đắm chiêu suy nghĩ, trong đầu lại hiện lên gương mặt đầm nước mắt của Lâm Tịnh. Tim, bắt gặp đau nhói.

"Anh đang thương xót cho cô ấy?" Không biết từ lúc nào Moon đã đứng trước mặt anh.

"Sao em không gõ cửa?". Anh nhú mày.

"Từ trước đến giờ chưa bao giờ em phải gõ cửa khi vào phòng anh. Anh đang mềm lòng." Không phải câu hỏi mà là một câu khẳng định.

Anh mềm lòng rồi! Vì người phụ nữ đó mà anh đã lưỡng lự rất nhiều lần, cô không cho phép anh như vậy.

"Em đừng ở đây mà ăn nói linh tinh". Anh bực bội nói.

"Linh tinh? Anh soi gương nhìn xem bộ dạng của mình bây giờ đi, em quen anh 7 năm rồi từ trước đến anh chưa từng có bộ dạng này. Nếu anh không xuống tay được thì để em, em sẽ giúp anh". Cô chỉ tay vào mặt anh lớn tiếng nói.

"Việc của anh không cần em nhúng tay vào!" Anh gạt tay Moon ra đứng lên nói.

"Anh...". Moon tức giận dùng dùng bỏ đi.

Lâm Tịnh lái xe đến đồn cảnh sát thì bị họ cản không cho cô vào thăm bố.

"Các anh làm gì vậy? Tôi chỉ muốn nhìn xem bố tôi có khỏe không thôi." Lâm Tịnh và một người cảnh sát đang cãi cọ.

"Xin lỗi. Ông Lâm không được thăm hỏi khi chúng tôi chưa điều tra rõ việc này." Anh cảnh sát chỉ nói một câu.

"Anh...vậy nhờ anh chuyển cho bố tôi ít đồ ăn". Đây đều là những món bố dưỡng làm cho ông Lâm.

"Được". Anh cảnh sát nhận lời.

"Cảm ơn".

Ra khỏi cục cảnh sát Lâm Tịnh bất lực ngồi khụy xuống bên đường. Những sự việc xảy ra gần đây như muốn bức gia đình cô vào đường cùng. Mà người làm việc đó lại là người đàn ông cô yêu thương và tin tưởng. Hoá ra đây chính là trái đắng trong tình yêu, tay đưa lên ngực cố gắng xoa dịu trái tim bị tổn thương nặng nề. Nơi này... quả thực rất đau.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Và Hận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.